

การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา

บทคัดย่อ
ของ
กฤษฎิ์ ปลาทอง

- 2 กพ. 2549

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
ตุลาคม 2548

กฤษณ์ ปลาทอง. (2548). การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัย
พลศึกษา. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพณณ์,
อาจารย์ลำพอง ศรีรุ่ง.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลและเกณฑ์
ปกติของแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาประจำปีการศึกษา
2547 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ชั้นปีที่ 1 – 2 ประจำปีการศึกษา
2547 ที่เรียนวิชารักบี้ฟุตบอล จำนวน 214 คน ได้มาจากการกำหนดกลุ่มตัวอย่างตามตาราง
กำหนดขนาดประชากรและกลุ่มตัวอย่างของเคริจชีและมอร์แกนและสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ใน
การวิจัยเป็นแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
คะแนนที่ T-Score

ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเป็นปรนัย มีความ
เชื่อมั่น และมีความเที่ยงตรงในระดับสูงทุกรายการทดสอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
และความสัมพันธ์ภายในของการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล และการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล การวิ่งก้าวหลบ
เฉียด การชนเบาะ การผลัก กับคะแนนรวมทุกรายการมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนรายการทดสอบอื่นๆ มีความสัมพันธ์ภายในอยู่ในระดับต่ำอย่าง
ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
2. เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีคะแนนที่
(T-Score) ระดับดีมาก เท่ากับ 73 ขึ้นไป ดี เท่ากับ 62 – 72 คะแนน ปานกลาง เท่ากับ 39 – 61
คะแนน ต่ำ เท่ากับ 28 – 38 คะแนน และ ควรปรับปรุง เท่ากับ ต่ำกว่า 27 คะแนน

A CONSTRUCTION OF RUGBY FOOTBALL TEST
FOR PHYSICAL EDUCATION COLLEGE STUDENTS

AN ABSTRACT
BY
GRISANA PLATONG

Present in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University
October 2005

Grisana Platong. (2005). *A Construction of Rugby Football Test for Physical Education College Students*. Master thesis. M.Ed. (Physical education).
Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee:
Assoc. Prof. Tawate Piriaprin, Mr. Lampong Somrung.

This study aimed to Construction and examine normal criteria of rugby football test for physical education college students in 2004 academic year. The subjects consisted of 214 freshmen and sophomore students in 2004 academic year enrolled in rugby football, through simple random sampling with Krejcie & Morgan. The instrument used for collecting data included rugby football test and then data were analyzed by T-score.

The results revealed that:

1. The rugby football test significantly gained high level of subjectivity, reliability, and validity at .05 level and there was a significant difference at .05 level among internal relationship on Pick up the ball, and Swerv, Contact and Hand of at a moderate level whereas there was no significant internal relationship among other aspects at a low level.
2. The normal criteria of rugby football test gained T-score at more than 73, good level at 62 - 72, moderate level at 39 - 61, fair level at 28 - 38, and should improve at lower than 27.

การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา

ปริญญานิพนธ์
ของ
กฤษฎณ์ ปลาทอง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
ตุลาคม 2548
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา

ของ

นายกฤษณ์ ปลาทอง

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

วันที่ 11 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2548

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

.....ประธาน

(รองศาสตราจารย์ เทเวศร์ พริยะพจนท์)

.....กรรมการ

(อาจารย์ลำพอง ศรีรุ่ง)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมชาย ไกรสังข์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ราวุฒิ ปลื้มสำราญ)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จเรียบร้อยและสมบูรณ์ เพราะผู้วิจัยได้รับความเมตตากรุณาเป็นอย่างสูงจากรองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพณท์ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์ลำพอง ศรีรุ่ง กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย ไกรสังข์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธาตุฉิม ปลื้มสำราญ กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำ ข้อเสนอแนะการปรับปรุงด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูง จึงขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาการด้านพลศึกษาจนทำให้ผู้วิจัยสามารถค้นคว้าข้อมูลและจัดทำปริญญานิพนธ์ได้ประสบผลสำเร็จ ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ผู้มีพระคุณ และเพื่อนๆ น้องๆ ทุกคน ที่ได้ให้การส่งเสริมสนับสนุนและให้กำลังใจเป็นอย่างดีเสมอมา

กฤษณ์ ปลาทอง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	3
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
ประวัติกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา.....	5
องค์ประกอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอล.....	7
คุณสมบัติของแบบทดสอบ การวัดผลและการประเมินผล.....	8
การวัดผล.....	9
การประเมินผลการศึกษา.....	10
การเลือกแบบทดสอบ.....	13
การสร้างแบบทดสอบ.....	13
ประโยชน์ของผลการทดสอบ.....	15
หลักเกณฑ์ในการสร้างเกณฑ์ปกติ.....	17
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	18
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	18
งานวิจัยในประเทศ.....	20
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	24
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	24
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในวิจัย.....	25
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	26
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	27

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	28
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	28
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	29
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	37
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	37
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
สรุปผลการศึกษาวิจัย.....	38
อภิปรายผล.....	39
ข้อเสนอแนะในการวิจัย.....	41
บรรณานุกรม.....	43
ภาคผนวก.....	45
ภาคผนวก ก.....	46
ภาคผนวก ข.....	56
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	71
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	73

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1. แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายของวิทยาลัยพลศึกษา..	25
2. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอล ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละรายการและรวมทุกรายการของผู้ช่วยผู้วิจัยคนที่ 1 กับ ผู้ช่วยผู้วิจัยคนที่ 2 (N=40).....	29
3. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอล ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละรายการและรวมทุกรายการของการทดสอบครั้งที่ 1 กับการทดสอบครั้งที่ 2 (N=40).....	30
4. ค่าความสัมพันธ์ภายในของแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลที่ผู้วิจัย สร้างขึ้นแต่ละรายการและรวมทุกรายการ (N=40).....	31
5. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนสูงสุด ต่ำสุดของคะแนนดิบ และคะแนนที่ ทักษะรักบี้ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ปีการศึกษา 2547.....	32
6. ระดับทักษะการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ปีการศึกษา 2547.....	33
7. ระดับทักษะการถือลูกรักบี้ฟุตบอลวิ่งก้าวหลบเฉียงของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ปีการศึกษา 2547	34
8. ระดับทักษะการวิ่งชนเบาะของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ปีการศึกษา 2547.....	35
9. ระดับทักษะการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล การวิ่งก้าวหลบเฉียง การวิ่งชนเบาะ การผลัก การวางทรายต่อเนื่อง ของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ปีการศึกษา 2547.....	35
10. ระดับทักษะระดับทักษะรวมกีฬารักบี้ฟุตบอลทั้ง 4 รายการของนักศึกษาวิทยาลัย พลศึกษา ปีการศึกษา 2547.....	36
11. คะแนนการทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา แต่ละรายการและคะแนนรวมในรายการทดสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2.....	58
12. คะแนนการทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา แต่ละรายการและคะแนนรวมในการทดสอบของผู้ช่วยคนที่ 1 และคนที่ 2....	60
13. คะแนนเฉลี่ยการทดสอบทักษะรักบี้ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา แต่ละรายการและคะแนนรวมในการทดสอบของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน..	62
14. คะแนนการทดสอบและคะแนนที่ (T-Score) จากการทดสอบทักษะกีฬารักบี้ ฟุตบอลตามแบบทดสอบทักษะรักบี้ฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทุกรายการ สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา.....	63

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

กีฬาเป็นกิจกรรมที่มีบทบาทสำคัญต่อการพลศึกษาในปัจจุบันมาก และเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวาง การกีฬามีความสำคัญต่อมวลมนุษยชาติ กีฬายังเป็นสื่อในการบริหารให้แก่มนุษยชาติ เพื่อให้เขาทั้งหลายมีสุขภาพร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรงมีอารมณ์สนุกสนานรื่นเริงผ่อนคลายความเครียด ซึ่งเป็นความต้องการโดยธรรมชาติของชีวิตมนุษย์ คุณค่าของกิจกรรมกีฬามีใช้จะอยู่ที่ทำให้ผู้ฝึกมีร่างกายที่แข็งแรงและสุขภาพดีเท่านั้น แต่ยังฝึกอบรมด้านจิตใจให้มีการจัดสนใจอย่างฉับไว มีระเบียบวินัย มีความเข้าใจ และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์สิ่งแวดล้อม หมุ่คณะและสังคมที่ตนเองมีชีวิตรอยู่ได้เป็นอย่างดี

ทักษะการเล่นกีฬา จึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งในการเล่นกีฬาของแต่ละบุคคล การผ่านประสบการณ์ทางการฝึกซ้อมกีฬา ไม่ว่าจะเป็นการเรียนหรือการฝึกซ้อมกีฬาย่อมจะต้องมีการพัฒนาทางด้านทักษะกีฬาและจะมีมากน้อยเพียงไรขึ้นอยู่กับความแตกต่างระหว่างบุคคลหรือสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้และการฝึกซ้อมจะเกิดความชำนาญ ดังนั้นการทดสอบทักษะกีฬาจึงเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งที่ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาหรือผู้ฝึกสอนกีฬาได้ใช้เพื่อวัดระดับความสามารถทางทักษะกีฬา โดยนำมาเป็นข้อมูลเพื่อประกอบการวัดผลประเมินผลในวิชาพลศึกษาหรือเพื่อการฝึกซ้อมและการคัดเลือกตัวนักกีฬาเข้าแข่งขันในโอกาสต่างๆ เมื่อเป็นเช่นนี้การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง สมควรที่ผู้เกี่ยวข้องกับการพลศึกษาและการกีฬาจะได้รับทราบไว้ ถึงแม้ว่าแบบทดสอบทักษะกีฬามาตรฐานประเภทต่างๆ ได้มีการสร้างขึ้นมาแล้วโดย นักพลศึกษาทั้งจากในประเทศและต่างประเทศอยู่หลายแบบแล้วในขณะนี้ แต่เพื่อให้เหมาะสมกับการใช้งานตามสภาพบางประการ การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาจึงจำเป็นและเป็นเรื่องที่น่าจะได้มีการศึกษาเป็นอย่างยิ่ง

กีฬารักบี้ฟุตบอลได้รับการบรรจุไว้ในหลักสูตรโรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษาเมื่อปี พ.ศ. 2493 โดยกรมพลศึกษาได้ปรับปรุงหลักสูตรวิชาพลศึกษาเสียใหม่ เพื่อให้เหมาะสมกับกาลสมัยและมีมาตรฐานทัดเทียมกับนานาชาติอารยประเทศ กีฬารักบี้ฟุตบอลจึงเป็นวิชาหนึ่งที่ได้บรรจุไว้ในหลักสูตรที่ต้องศึกษาจนถึงปัจจุบันนี้ (นอง เสียงหล่อ. ม.ป.ป. : 2 – 3)

การเรียนวิชาพลศึกษานั้นแตกต่างไปจากการเรียนวิชาอื่นๆ ตรงวิธีการและสิ่งที่นำมาใช้ กล่าวคือใช้กิจกรรมการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาเป็นสื่อในการสร้างประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน (วรศักดิ์ เพียรชอบ. 2512 : 3) ดังนั้นเมื่อมีการเรียนการสอนจึงจำเป็นต้องมีการวัดผล เพราะการสอนทุกครั้งผู้เรียนแต่ละคนย่อมเรียนรู้ได้แตกต่างกัน ผู้สอนต้องทำหน้าที่วัดผลการ

เรียนการสอนทุกครั้งไป ฉะนั้นการสอนกับการวัดผลจึงเป็นกิจกรรมที่แยกกันไม่ได้ ในการเรียนวิชาพลศึกษาก็มีการวัดผลเช่นกัน แต่การวัดผลนั้นจะวัดผลทั้งทางด้านความรู้ความสามารถและการปฏิบัติ สำหรับการวัดผลทางด้านปฏิบัติอาจทำได้หลายลักษณะ เช่น การทดสอบสมรรถภาพทางกาย การทดสอบทักษะทางกลไก และที่สำคัญก็คือการทดสอบทักษะทางกีฬา

ในปัจจุบันมีทีมรักบี้ฟุตบอลมีการแข่งขันหลายระดับตั้งแต่ระดับชาติ ระดับกีฬาเขต ระดับสโมสร ระดับกีฬานักเรียนและในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยที่เป็นมหกรรมที่ใหญ่ที่สุดในระดับอุดมศึกษาก็ได้ให้ความสำคัญกับกีฬารักบี้ฟุตบอลโดยบรรจุไว้ในการแข่งขัน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2513 จนถึงปัจจุบัน มีทีมรักบี้ฟุตบอลเป็นจำนวนมาก จึงทำให้ต้องมีการฝึกซ้อมก่อนที่จะเข้าไปทำการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 31 กีฬารักบี้ฟุตบอลเป็นกีฬาอีกประเภทหนึ่งที่จะต้องมีการฝึกซ้อมเพื่อให้มีประสิทธิภาพของทีมที่ดีที่สุดในการเข้าร่วมการแข่งขัน

การที่ทีมกีฬาจะประสบความสำเร็จในการแข่งขันได้นั้น จะต้องประกอบด้วยปัจจัยหลายๆ อย่างแต่ปัจจัยที่สำคัญมากอย่างหนึ่งคือ การฝึกซ้อม (Training) (โฆเซิต แจ็งสกุล. 2526 : 67-71) ก่อนการแข่งขันกีฬามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาที่จะทำการฝึกซ้อมมีการวางแผนและจัดโปรแกรมเพื่อทำการฝึกซ้อมทักษะ เทคนิค แทคติกและวิธีการเล่นให้เกิดความชำนาญ ในด้านของการเป็นฝ่ายรุก การเป็นฝ่ายรับ ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

กีฬารักบี้ฟุตบอลเป็นกีฬาที่ผู้เล่นจำเป็นต้องมีทักษะเบื้องต้นหลายอย่าง เช่น ความสามารถในการรับลูกบอล การส่งลูกบอล การเก็บลูกบอล การเตะลูกบอลและการแท็คเกิล (Tackle) (ชาติชาย อีสรัมย์. 2521 : 18) ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ อรุณ แสนโกสิก. (สัมภาษณ์) ที่ว่า ทักษะที่สำคัญที่สุดของการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลคือการรับและส่งลูกบอลอย่างแม่นยำ ความสามารถเก็บลูกบอลอย่างรวดเร็ว และความสามารถในการเตะลูกบอลได้ไกลอย่างมีทิศทาง

ในการศึกษาเพื่อสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาเฉพาะ วิทยาลัยพลศึกษา 7 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกรุงเทพ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ ที่เปิดการเรียนการสอนนิชมรักบี้ฟุตบอล โดยมหาวิทยาลัยพลศึกษาทั้ง 7 แห่งมีความพร้อมด้านบุคลากรผู้สอนและอุปกรณ์การเรียนการสอนสำหรับการเรียนการสอนนิชมรักบี้ฟุตบอลอยู่แล้ว และประเด็นที่เป็นเหตุจูงใจทำให้เกิดความต้องการที่จะศึกษาที่สำคัญ คือ ในวิทยาลัยพลศึกษาทั้ง 7 แห่งนั้นยังไม่มีแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของตนเอง ซึ่งถ้ามีแบบทดสอบที่เป็นมาตรฐานจะทำให้สามารถวัดผลได้ตรงตามวัตถุประสงค์และเครื่องมือวัดผลกิจกรรมทางพลศึกษาของไทยยังมีจำนวนน้อย ครูบางคนนิยมใช้แบบทดสอบของต่างประเทศ

ซึ่งอาจจะไม่เหมาะสมกับคนไทย ครูบางคนคิดสร้างแบบทดสอบขึ้นใหม่ซึ่งอาจจะนำไปใช้ได้เฉพาะกลุ่ม เท่านั้น ด้วยเหตุผลข้างต้นจึงเป็นแรงจูงใจให้ผู้วิจัยที่จะสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอล ของ นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาทั้ง 7 แห่งดังกล่าว

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอล สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา
2. เพื่อสร้างเกณฑ์ (Norm) ของทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอล สำหรับนักศึกษาวิทยาลัย

พลศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้มีแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลที่เหมาะสมกับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา และให้มีเกณฑ์ (Norm) ไว้เปรียบเทียบความสามารถทางด้านทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของ นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ปีการศึกษา 2547 ที่ผ่านการเรียนนิษารักบี้ฟุตบอลมาแล้วจากวิทยาลัยพลศึกษา 7 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดกรุงเทพ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดยะลา และวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ มีจำนวน ทั้งสิ้น 477 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลเป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกรุงเทพ ประจำปีการศึกษา 2547 ที่ผ่านการเรียนนิษารักบี้ฟุตบอลมาแล้ว มีจำนวนทั้งสิ้น 40 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เพื่อหาเกณฑ์ของแบบทดสอบในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา 7 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกรุงเทพ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา และวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ ประจำปีการศึกษา 2547 ที่ผ่านการเรียนนิษารักบี้ฟุตบอลมาแล้วมีจำนวน ทั้งสิ้น 214 คน ซึ่งได้มาจากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัว

อย่างของเครืจซี่และมอร์แกน (Robert V. Krejcie and Eayrle W. Morgan) และการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

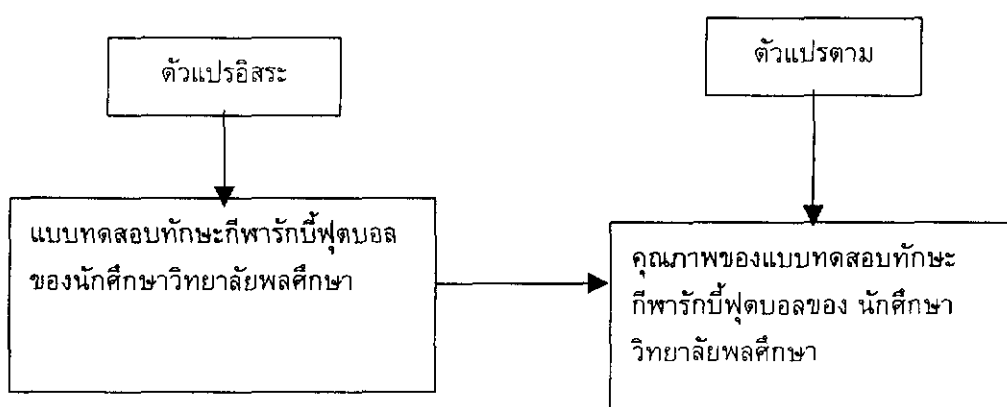
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ แบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ คุณภาพของแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอล หมายถึง วิธีการเล่นรักบี้ฟุตบอล คือ การเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล การถือลูกรักบี้วิ่งก้าวหลบเฉียง การชนเบาๆ และการเก็บลูกรักบี้ การวิ่งก้าวหลบเฉียง การชนเบาๆ การผลัก การวางทรย์ต่อเนื่อง
2. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาชายที่ผ่านการเรียนวิชารักบี้ฟุตบอล จากวิทยาลัยพลศึกษา ทั้ง 7 ได้แก่ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกรุงเทพ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ โดยเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 - 2

กรอบแนวความคิด

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ที่ผู้วิจัยได้ไปศึกษาค้นคว้าจากตำรา เอกสารต่าง ๆ ทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ สามารถแบ่งเป็นหัวข้อได้ดังนี้

1. ประวัติวิทยาลัยพลศึกษา
2. องค์ประกอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอล
3. คุณสมบัติของแบบทดสอบ การวัดผล และการประเมินผล
4. การเลือกแบบทดสอบ
5. การสร้างแบบทดสอบ
6. ประโยชน์ของผลการทดสอบ
7. หลักเกณฑ์ในการสร้างเกณฑ์ปกติ
8. งานวิจัยในต่างประเทศ
9. งานวิจัยภายในประเทศ

ประวัติกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา

วิทยาลัยพลศึกษาเกิดขึ้นจากการที่กระทรวงธรรมการ ได้เริ่มตั้งสถานศึกษาวิชาพลศึกษาสำหรับครูขึ้นเป็นครั้งแรกเรียกว่า "สโมสรกายบริหาร" ที่สามัคยาจารย์สมาคมโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ในปี 2462 ได้จัดตั้งสถาบันฝึกหัดครูพลศึกษาขึ้นเรียกว่าห้องพลศึกษากลาง โดยมีความมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมกีฬาทุกชนิด ตลอดจนผลิตครูออกไปสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนต่อมาในปี พ.ศ.2462 ได้มีการปรับหลักสูตรใหม่และสร้างโรงเรียนพลศึกษากลางขึ้นในเวลาเดียวกัน โดยให้ครูที่สอนทางพลศึกษาได้เรียนเพื่อเลื่อนวิทยฐานะ โดยกำหนดเกณฑ์ของหลักสูตรดังนี้ ผู้สอบได้ 2 ชุด ได้พลศึกษาตรี ผู้สอบได้ 3 ชุด ได้พลศึกษาโท และผู้สอบได้ 4 ชุด ได้พลศึกษาเอก จนกระทั่ง พ.ศ.2475 รัฐบาลได้ประกาศใช้แผนการศึกษาฉบับแรก วิชาพลศึกษาจึงได้เป็นส่วนหนึ่งของแผนการศึกษาแห่งชาติ ในปี พ.ศ.2476 ได้มีการจัดตั้งกรมพลศึกษาขึ้น เพื่อให้มีหน้าที่รับผิดชอบในการอบรมครูที่จะไปสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนต่าง ๆ และเพื่อเพิ่มปริมาณครูพลศึกษาตามแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับ พ.ศ.2477 ในปี พ.ศ.2498 กรมพลศึกษาได้สร้างอาคารเรียนของโรงเรียนฝึกหัดครูโรงเรียนพลศึกษาขึ้นมาใหม่ในบริเวณกรีฑาสถานแห่งชาติและจัดให้เป็นสถานที่ให้ การอบรมทางกายบริหารแก่นักเรียน ในปี พ.ศ.2498 กรมพลศึกษาได้ก่อตั้งวิทยาลัยพลศึกษาขึ้นแทนโรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษาเดิม มีการปรับปรุงหลักสูตรจากสองปีเป็นหลักสูตร 4 ปีเป็นหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง ต่อมาความต้องการครูทางด้านพลศึกษามีมาก จึงมีการขยายวิทยาลัยพลศึกษา

ไปสู่ส่วนภูมิภาค ในปี พ.ศ.2514 เริ่มที่จังหวัดเชียงใหม่ ต่อจากนั้นได้ขยายไปตั้งตามภูมิภาคต่าง ๆ ทุกภาคของประเทศ ปัจจุบันมีวิทยาลัยพลศึกษาทั้งหมด 17 แห่ง ได้แก่วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุโขทัย วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดลำปาง วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกรุงเทพฯ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอุดรธานี วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชัยภูมิ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่ และวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดตรัง สำหรับวิทยาลัยพลศึกษาที่เปิดให้มีการเรียนการสอนวิชารักบี้ฟุตบอลในปัจจุบันมี 7 แห่ง ได้แก่วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกรุงเทพฯ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ โดยกำหนดให้มีการเรียนการสอนระหว่างชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2

วิทยาลัยพลศึกษามีจุดมุ่งหมายเพื่อบุคลากรให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีทักษะ และเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนเอง เพื่อไปทำหน้าที่ในการพัฒนาทางด้านการศึกษาสังคม ประเทศชาติส่งเสริมให้พลเรือน ซึ่งเป็นประชากรของประเทศมีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์ แข็งแรงเป็นกำลังที่สำคัญของประเทศตามแนวนโยบายของกรมพลศึกษา ซึ่งได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการผลิตครูพลศึกษาไว้ดังนี้ คือมุ่งส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ ทักษะ เจตคติที่ถูกต้อง และสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ สามารถให้คำปรึกษา และส่งเสริมเกี่ยวกับการรักษาสุขภาพ การออกกำลังกาย การรักษาความปลอดภัยและการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีความกระตือรือร้นในการใฝ่หาความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ มีสุขนิสัยที่ส่งเสริมสุขภาพและบุคลิกภาพอยู่เป็นนิจ เป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริต มีน้ำใจเป็นนักกีฬาและจรรยาบรรณในวิชาชีพ รวมทั้งความรู้ ความเข้าใจทักษะและเจตคติที่เอื้อต่อการพัฒนาท้องถิ่น สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนเป็นผู้ยึดมั่นในสถาบันชาติและศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตย และเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวมา วิทยาลัยพลศึกษาจำเป็นต้องวางแผนนโยบายและกลยุทธ์ในการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมต่างๆ ที่จะเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาการของนักศึกษาในทุกๆ ด้านอย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตามในปัจจุบันสังคมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว วิทยาการสมัยใหม่ เทคโนโลยี และอุปกรณ์ต่างๆ ถูกนำมาใช้กันอย่างแพร่หลายในทุกวงการ มีการแข่งขันกันสูงทางสังคม และเศรษฐกิจ กรมพลศึกษาได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น จึงเห็นสมควรให้มีการพัฒนามาตรฐานการผลิตครูพลศึกษา ให้เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถทันสมัยทันเหตุการณ์มาเป็นระยะๆ ดังเห็นได้จากโครงการพัฒนาคุณภาพของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในด้านต่างๆ เช่น โครงการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา เป็นต้น เป้าหมายสำคัญ ได้แก่ การพัฒนานักศึกษาให้บรรลุ

ขีดสุดตามศักยภาพ โดยพยายามจัดสิ่งแวดล้อม และกิจกรรมต่างๆ เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีพัฒนาการในทุกด้านอันจะส่งผลต่อความสำเร็จในชีวิต

องค์ประกอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอล

กีฬารักบี้ฟุตบอลเป็นกีฬาที่ต้องอาศัยทักษะ 2 ประการด้วยกัน คือ ทักษะส่วนบุคคล (Individual Skill) เป็นทักษะที่นักกีฬารักบี้ฟุตบอลทุกคนควรจะฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ เช่น การส่ง – รับลูกรักบี้ฟุตบอล การวิ่งหลบหลีก การเตะ การล้มทับลูกรักบี้ฟุตบอล การแท็คเกิ้ล (Tackle) ในบางทักษะก็ควรฝึกให้เกิดความชำนาญเฉพาะบางตำแหน่ง เช่น ตำแหน่งฟลายฮาล์ฟ (Fly Half) ก็ควรฝึกหัดการเตะ ตำแหน่งฟูลแบ็คก็ควรฝึกทักษะการรับลูกโด่ง ตำแหน่งสกรัมฮาล์ฟ (Scrum Half) และฟลายแบ็คหรือฟลายฮาล์ฟ (Fly Half) ก็ควรฝึกทักษะการส่งลูกเฉพาะตัว แต่ทักษะที่เป็นกลุ่ม (Unit Skill) ก็เป็นการฝึกทักษะอีกแบบหนึ่ง ที่ผู้เล่นจะต้องฝึกเพื่อให้การเล่นทีมมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มกองหน้า ซึ่งจะต้องกระทำบ่อย ๆ ในขณะทำการแข่งขัน คือ การเข้าสกรัมตั้ง (Set Scrum) การเข้าแถวหุ้ม (Line Out) การทำสกรัมย่อย (Ruck) การทำกลุ่มยื้อแย่ง (Maul) เพราะถ้าทักษะกลุ่มย่อยนี้ไม่ได้ ขาดการประสานงานกันแล้ว โอกาสที่จะชนะแทบจะไม่มีเลยก็ว่าได้

สหพันธ์รักบี้ฟุตบอล (Rugby Football Union) กล่าวถึง องค์ประกอบ พื้นฐานของการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลว่า กีฬารักบี้ฟุตบอลควรประกอบด้วยทักษะที่จำเป็นในการเล่น ดังนี้

1. การวิ่ง (Running)
2. การถือลูกฟุตบอล (Handling the ball)
3. การถือลูกฟุตบอลวิ่ง (Running with the ball)
4. การเก็บและการวางลูกบอล (Picking up and grounding the ball)
5. การส่งและการรับลูกบอล (Passing and Recieving the ball)
6. การล้มทับลูกบอล (Falling the ball)
7. การเตะลูกและการรับลูกบอล (Kicking and Catch the ball)
8. การเลี้ยงลูกบอลด้วยเท้า
9. การทำรับยัน (Fair cath or mark)
10. การแท็คเกิ้ลและชนเบาะ (Tackles and Contact)
11. การหลบหลีก
12. ทักษะกลุ่มย่อย (Unit Skills)
 - 12.1 การทำสกรัมตั้ง (Scrummage or Set Scrum)
 - 12.2 การทำมอล (Maul)
 - 12.3 การทำรัค (Ruck)

13. ทักษะการเล่นทีม (Team playing skills)

14. การเล่นทีม (Team)

คุณสมบัติของแบบทดสอบ การวัดผลและการประเมินผล

แบบทดสอบ (Test) หมายถึง แบบ หรือเครื่องมือ หรือกระบวนการสำหรับวัดความสามารถ ผลสัมฤทธิ์ หรือความสนใจของบุคคลที่แสดงออกมา แบบทดสอบที่ใช้วัดสิ่งที่เราไม่สามารถวัดโดยตรงได้ จะวัดได้ก็ต่อเมื่อบุคคลนั้นแสดงผลหรือการกระทำออกมา แบบทดสอบเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของการประเมินผล (วิริยา บุญชัย, 2529 : 8) ซึ่งแบบทดสอบการวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการที่สำคัญอย่างยิ่งในการวัดผลการศึกษา ความรู้ในการวัดและการประเมินผลได้ใช้กันอยู่ตลอดเวลาในโรงเรียน ทั้งนี้ เพื่อช่วยให้การจัดสนใจเกี่ยวกับการให้การศึกษากับนักเรียนเป็นไปอย่างถูกต้อง

พูนศักดิ์ ประภมบุตร (2532 : 13 – 15) กล่าวว่า การวัดผลและการประเมินผลก่อให้เกิดประโยชน์ด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ประโยชน์ต่อผู้สอน

- 1.1 ทราบพฤติกรรมเบื้องต้นของผู้เรียน เพื่อช่วยในการจัดการเรียนการสอน
- 1.2 ช่วยให้ผู้สามารถกำหนดและปรับปรุงเป้าหมายตามความเป็นจริงสำหรับผู้เรียนแต่ละระดับ
- 1.3 ผู้สอนทราบว่าได้สอนให้บรรลุจุดประสงค์ตามที่ตั้งไว้มากน้อยเพียงใด
- 1.4 ช่วยให้การประเมินผลและปรับปรุงเทคนิคการสอน
- 1.5 ทำให้ทราบระดับสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียน
- 1.6 ช่วยให้ผู้มีข้อมูลที่เป็นแนวทางในการเปรียบเทียบระดับสัมฤทธิ์ผลระหว่างผู้เรียน และเป็นแนวทางในการให้อันดับคะแนนของผู้เรียน
- 1.7 ใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจว่า ผู้เรียนมีความสามารถเพียงพอที่จะเลื่อนสูงขึ้นหรือไม่

2. ประโยชน์ต่อผู้เรียน

- 2.1 ทำให้ทราบระดับความสามารถของตนเองในแต่ละด้าน
- 2.2 ทำให้รู้สิ่งบกพร่องที่ตัวเองต้องรีบแก้ไข
- 2.3 ช่วยในการเลือกวิชาเรียน
- 2.4 ทำให้รู้ระดับความมั่งคั่งในการเรียนของตนเอง
- 2.5 ทำให้ตื่นตัวและมีความสนใจต่อการเรียน

3. ประโยชน์ในการแนะแนว การวัดผลประเมินผลจะทำให้ผู้เรียนได้ทราบสถานภาพของตนเองว่า มีจุดเด่น จุดด้อยด้านใดบ้าง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการแนะแนวทางการแก้ไขปัญหส่วนตัว การเลือกอาชีพ ตลอดจนการแนะแนวการศึกษาต่อไปให้เหมาะสม

4. ประโยชน์ในการบริหาร การวัดผลและประเมินผลจะช่วยให้ข้อมูลแก่ผู้บริหารในการตัดสินใจการดำเนินงาน เช่น การคัดเลือกบุคคล การตรวจสอบคุณภาพการเรียนการสอน การปรับปรุงหลักสูตร หรือโครงการพลศึกษาในโรงเรียน การจัดหาวัสดุอุปกรณ์ เครื่องอำนวยความสะดวก

5. ประโยชน์ด้านการวิจัย การวัดและประเมินผลทำให้มองเห็นปัญหาต่างๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอน การบริหารที่ควรศึกษาหาความจริง หรือเป็นแนวทางในการแก้ปัญหา และทำให้ได้ข้อมูลต่างๆ ที่จำเป็นในกระบวนการวิจัย

การวัดผล (Measurement)

มีผู้ให้คำจำกัดความหรือความหมายของการวัดผลไว้หลายคน เช่น ชาวาล แพร์ดกุล (2519 : 120) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การวัดผลเป็นกระบวนการใดๆ ที่จะทำให้ได้มาซึ่งปริมาณจำนวนหนึ่ง อันมีความหมายแทนขนาดสมรรถภาพ นามธรรมที่นักเรียนผู้นั้นมีอยู่ในตน ถ้าใช้แบบทดสอบเป็นเครื่องกระตุ้น ก็คือ เอาจำนวนผลงานที่นักเรียนแสดงปฏิกิริยาออกมาเป็นเครื่องชี้บอกว่า เขามีสมรรถภาพในเรื่องนั้น ๆ ปานนั้น

วิริยา บุญชัย (2529 : 7-8) กล่าวว่า การวัดผลคือ การเปรียบเทียบสิ่งที่ต้องการทราบกับเครื่องมือมาตรฐานเพื่อต้องการทราบปริมาณหรือขนาด ซึ่งทราบผลได้ทันทีด้วยเครื่องมือมาตรฐานนั้นเป็นผู้บอกให้ทราบ เช่น ต้องการทราบความกว้างของโต๊ะ เราก็เอาเทปหรือไม้เมตรไปวัดการวัดผลจึงเป็นวิธีตรวจหาปริมาณโดยใช้เครื่องมือวัดนั่นเอง การวัดจะออกมาเป็นตัวเลข เรียกว่า ปริมาณ (Quantity) และจะให้ผลทางคุณภาพ (Quality)

นอลล์ (Noll, 1965 : 13-14) กล่าวสรุปว่า การวัดผลมีความหมายกว้างกว่าการทดสอบ การทดสอบนั้นมักหมายถึงการใช้ข้อสอบที่เป็นชุดเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่การวัดผลเป็นวิธีการที่จะทำให้ทราบปริมาณ ซึ่งมีได้หมายถึงแต่ข้อสอบเท่านั้น ยังหมายถึงการใช้สเกลหรือมาตราส่วนประเมินค่า แบบตรวจสอบรายการต่าง ๆ

จากความหมายข้างต้น จึงพอสรุปได้ว่า การวัดผล คือกระบวนการเชิงปริมาณในการกำหนดค่าเป็นตัวเลขหรือสัญลักษณ์ที่มีความหมายแทนคุณลักษณะที่วัดโดยอาศัยกฎเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่ง

การประเมินผลการศึกษา

มีผู้ให้ความหมายคำว่า "ประเมินผลการศึกษา" ไว้หลายท่าน ดังนี้

เยาวดี ราชย์กุล (2521 : 14) กล่าวว่า การประเมินผล เป็นกระบวนการตีความหมาย (Interpretation) และการตัดสินคุณค่า (Value Judgement) จากสิ่งที่วัดได้ โดยอาศัยวิธีการที่มีระบบแบบแผนในการรวบรวมข้อมูล ตลอดจนเหตุผลประกอบการพิจารณาตัดสินว่า กิจกรรมการศึกษานั้นดีหรือเลวอย่างไร

ประกิจ รัตนสุวรรณ (2525 : 23-24) กล่าวว่า เป็นกระบวนการในการตัดสินราคาลงสรุป เพื่อพิจารณาความเหมาะสม หรือหาคุณค่าของลักษณะและพฤติกรรม เช่น ผลการเรียนรู้ ผลการปฏิบัติ โดยอาศัยข้อมูลหรือรายละเอียดที่ได้จากการวัด ดังนั้น ในการประเมินจะต้องมีองค์ประกอบหลัก 3 ประการ คือ

1. ผลการวัด (Measurement) ทำให้ทราบสภาพความจริงของสิ่งที่จะประเมินว่ามีปริมาณเท่าไร มีคุณสมบัติอย่างไร เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์
2. เกณฑ์การพิจารณา (Criteria) ในการที่จะตัดสินว่าสิ่งใดดี สิ่งใดเลวนั้น จะต้องเป็นหลักหรือบรรทัดฐานที่ต้องการ โดยการนำผลการวัดนั้นมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้
3. การตัดสินใจ (Decision) เป็นการชี้ขาดหรือสรุปผลการเปรียบเทียบระหว่างการปฏิบัติ ซึ่งได้จากการวัดกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ว่าสูงหรือต่ำ ทั้งนี้การตัดสินใจที่ดีต้องอาศัยการพิจารณาอย่างถี่ถ้วนทุกแง่มุม และกระทำอย่างยุติธรรมโดยอาศัยสภาพและความเหมาะสมต่างๆ ประกอบ หรือต้องมีคุณธรรมที่ดี

สคริฟเวน (Scriven. 1967 : 4) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การประเมินผลเป็นการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างมีระบบ เพื่อบ่งชี้ถึงคุณค่าของสิ่งใดสิ่งหนึ่งจากการที่นักวัดผลการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายไว้นั้น พอสรุปได้ว่า การประเมินผลการศึกษา หมายถึง การนำผลจากการวัดผล ประเมินหรือตัดสินคุณค่าว่าผู้เรียนมีความสามารถจะสอบได้หรือสอบตก นั่นคือ การทดสอบเป็นเหตุ การวัดเป็นผลและการประเมินค่าเป็นการนำเหตุและผลที่ได้ไปใช้อีกทีหนึ่ง การประเมินที่ดีย่อมขึ้นอยู่กับรากฐานของการวัดที่มีประสิทธิภาพด้วยการวัดผล ประเมินผลการศึกษานั้นมีความจำเป็นต่อการเรียนการสอนซึ่ง วิเชียร เกตุสิงห์ (2516 : 4) ได้สรุปว่า

1. การวัดผลทำให้ขอบการเรียนรู้ของนักเรียนเกิดความสะดวก เช่น
 - 1.1 ช่วยให้เห็นสถานการณ์ในการเรียนรู้เหมาะสมกับความต้องการ (Need) ความสามารถของนักเรียนแต่ละคน
 - 1.2 ช่วยกระตุ้น และนำทางให้เกิดประสบการณ์แห่งการเรียนรู้
 - 1.3 ช่วยพัฒนาและคงไว้ซึ่งทักษะและความสามารถต่าง ๆ

2. การวัดผลช่วยในการปรับปรุงวิธีสอนของครู เช่น
 - 2.1 ช่วยในการเลือกจุดมุ่งหมายในการสอน
 - 2.2 ช่วยในการเลือกเนื้อหา ประสบการณ์แห่งการเรียนรู้ และขบวนการในการสอน
 - 2.3 ช่วยในการจัดระเบียบประสบการณ์แห่งการเรียนรู้
 - 2.4 ช่วยในการนิเทศ และการบริหารการสอน
3. การวัดผลช่วยในการแนะแนว คือ
 - 3.1 ช่วยหาจุดเด่น และจุดอ่อนของนักเรียนแต่ละคน
 - 3.2 ช่วยให้เข้าใจตัวนักเรียนได้ดีขึ้น
 - 3.3 ช่วยให้การทำนายแม่นยำมากขึ้น
4. การวัดผลช่วยในการจัดตำแหน่งทางการศึกษา
 - 4.1 ช่วยในการพิจารณารับนักเรียนเข้าเรียนในระดับต่าง ๆ
 - 4.2 ช่วยในการปรับปรุงระบบการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น
 - 4.3 ช่วยในการจัดกลุ่มนักเรียน

คุณสมบัติของแบบทดสอบที่ดี

วิลกูส (Willgoose. 1961 : 21-28) ได้เสนอแนะคุณสมบัติของแบบทดสอบที่ดีว่า

1. ต้องมีความเที่ยงตรง (Validity) หมายถึง แบบทดสอบที่ดีต้องสามารถใช้วัดสิ่งที่ต้องการทราบค่าได้ แบบทดสอบที่มีความเที่ยงตรงสูงสามารถบอกค่าของคุณภาพในสิ่งที่ต้องการทราบได้สูง
2. ต้องมีความเชื่อมั่น (Reliability) หมายถึง ความคงที่แน่นอนของแบบทดสอบจะนำเอาแบบทดสอบนั้นไปใช้กี่ครั้งก็ตาม ผลลัพธ์จะได้เท่าเดิม เมื่อใช้กลุ่มประชากรเดียวกันและสภาพแวดล้อมที่เหมือนกัน
3. ต้องมีความเป็นปรนัย (Objectivity) หมายถึง ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการให้คะแนนการทดสอบ แม้ว่าข้อสอบที่นำไปใช้ใครจะเป็นผู้ให้คะแนนก็ตาม
4. ต้องมีลักษณะประหยัด (Economical) คือ ไม่ต้องใช้จ่ายในการทดสอบมากนัก
5. ต้องมีเกณฑ์ปกติ (Norm)
6. ต้องมีอำนาจในการจำแนกสูง (Discrimination Power) คือ หลังจากทำการทดสอบแล้วต้องสามารถแยกคนเก่งและคนอ่อนได้
7. ต้องดึงดูดความสนใจ (Attraction) ของผู้รับการทดสอบ และท้าทายให้ใช้ความสามารถอย่างเต็มที่
8. ต้องมีคุณค่าในการพัฒนา (Development Value) คือ ผู้รับการทดสอบต้องมีคำแนะนำที่ทำให้สามารถรู้ถึงความสามารถและความบกพร่องของตนเอง

9. ต้องมีคำแนะนำในการทดสอบที่เป็นมาตรฐาน (Standardized Direction) แบบทดสอบที่ดีจะต้องมีคำสั่งที่เป็นมาตรฐานที่ทำให้ผู้รับการทดสอบทำการทดสอบได้เหมือนกัน ผลการทดสอบจึงเป็นมาตรฐานเดียวกัน

นอกจากนี้ จอห์นสัน และเนลสัน (Johnson and Nelson. 1992 : 44) ยังได้กล่าวไว้ว่าแบบทดสอบที่ดีควรมีคุณลักษณะดังนี้ คือ

1. มีความเที่ยงตรง (Validity) หมายถึง สามารถวัดในสิ่งที่ต้องการวัดได้ตรงตามจุดมุ่งหมาย
2. มีความเชื่อมั่น (Reliability) หมายถึง แบบทดสอบมีความแน่นอนในการวัด โดยการทดสอบหลายครั้งก็จะได้ผลเหมือนเดิม
3. มีเกณฑ์ปกติ (Norm) เพื่อใช้เป็นตัวแทนของประชากรเฉพาะกลุ่ม
4. ความเป็นปรนัย (Objectivity) หมายถึง แบบทดสอบที่มีมาตรฐานการวัดที่แน่นอนชัดเจนในการดำเนินและให้คะแนน

วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2529 : 223) ได้กล่าวถึงแบบทดสอบที่ดีจะต้องมีลักษณะ ดังนี้

1. ความเชื่อมั่น (Reliability) เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดนักเรียนกลุ่มใดก็ได้ผลเหมือนกัน
2. ความเที่ยงตรง (Validity) เป็นแบบทดสอบที่วัดสิ่งที่ต้องการได้จริง ๆ
3. ความเป็นปรนัย (Objectivity) เป็นแบบทดสอบที่ยุติธรรมในการให้คะแนน ใครจะให้ก็ได้
4. ความง่าย (Simplicity) เป็นแบบทดสอบที่ไม่มีความยุ่งยากซับซ้อน ง่ายต่อการบริหาร
5. ความเป็นมาตรฐาน (Uniformity) เป็นแบบทดสอบที่มีเกณฑ์มาตรฐานที่แน่นอนไว้แล้ว
6. การใช้เวลา (Time) เป็นแบบทดสอบที่ไม่ใช้เวลามากเกินไป และมีความประหยัด (Economics) แบบทดสอบที่ใช้ประโยชน์ได้ดีที่สุดคือ แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized Tests) เพราะมีลักษณะครบถ้วน

ผาณิต บิลมาศ (2530 : 38) ได้สรุปได้ว่า แบบทดสอบที่ดีควรมีคุณลักษณะทางด้าน

1. มาตรฐานทางเทคนิค (Technical Standard) ได้แก่
 - 1.1 ความเที่ยงตรง (Validity)
 - 1.2 ความเชื่อมั่น (Reliability)
 - 1.3 ความเป็นปรนัย (Objectivity)
 - 1.4 เกณฑ์ปกติ (Norm)

2. มาตรฐานทางการปฏิบัติ (Practical Standard)

2.1 ข้อพิจารณาทางการจัดดำเนินการทดสอบ ได้แก่

2.1.1 อุปกรณ์ (Equipment)

2.1.2 เวลา (Time)

2.1.3 เงิน (Money)

2.1.4 การนำไปใช้ประโยชน์ (Utility)

2.2 คุณค่าในการพัฒนา (Development Value)

2.2.1 ด้านร่างกาย (Physical)

2.2.2 ด้านจิตใจ (Mental)

2.2.3 ด้านสังคม (Social)

การเลือกแบบทดสอบ

จอห์นสัน และเนลสัน (Johnson and Nelson. 1992 : 63) กล่าวว่า ครูผู้สอนจะต้องมีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับหลักเกณฑ์การเลือกแบบทดสอบที่จะนำไปใช้และมีความรู้เกี่ยวกับการวัดและการประเมินผล

1. เลือกเครื่องมือที่มีความเชื่อมั่นและมีความเที่ยงตรง รวมทั้งความเข้าใจเทคนิคการวัดและแหล่งที่มาของความรู้ที่ช่วยในการดำเนินงาน
2. การเลือกวิธีการวัดและประเมินแบบทดสอบ
3. เลือกวิธีการเก็บข้อมูลให้มีความเที่ยงตรง มีความเชื่อมั่น และประหยัดเวลา
4. สามารถแปลผลการทดสอบให้ผู้เรียน ผู้ปกครอง และผู้บริหารทราบได้
5. สามารถสร้างแบบทดสอบอย่างมีความหมายและมีจุดมุ่งหมาย
6. สามารถสร้างแบบทดสอบขึ้นเอง โดยไม่เน้นทางด้านปฏิบัติแต่เพียงอย่างเดียวควรมีแบบทดสอบวัดความรู้ด้วย
7. มีความรู้ทางสถิติ สามารถแปลผลคะแนนที่ได้จากการทดลองอย่างถูกต้อง

การสร้างแบบทดสอบ

ในการสร้างแบบทดสอบนั้น พูนศักดิ์ ประถมบุตร (2532 : 26) กล่าวว่า การดำเนินการสร้างแบบทดสอบ มีขั้นตอนดังนี้

1. การวางแผนการสร้างแบบทดสอบ
2. การสร้างแบบทดสอบ
3. การนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้
4. การประเมินผลแบบทดสอบ

5. การสร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ

ผาณิต บิลมาศ (2530 : 258) ได้อธิบายถึงรายละเอียดในการสร้างแบบทดสอบ ดังนี้

1. ศึกษาถึงสภาพปัญหา หรือความจำเป็น

2. การวิเคราะห์ความสามารถหรือทักษะที่จะสอบ ซึ่งทำได้หลายวิธี เช่น การศึกษาทักษะ หรือส่วนประกอบของกิจกรรมจากเอกสารและงานวิจัย

2.1 การออกแบบวิธีการทดสอบ เมื่อได้ทักษะสำคัญในกิจกรรมนั้นๆ แล้ววิธีการต่อไปก็คือ การออกแบบวิธีการทดสอบ

2.2 กำหนดวิธีการให้คะแนน จะกำหนดหลังจากออกแบบวิธีการทดสอบแล้ว โดยมีข้อพิจารณา ดังนี้

- 1) การให้คะแนนมีความคล้องจองกับวิธีการทดสอบ
- 2) ง่ายในการให้คะแนนนักเรียนแต่ละคน
- 3) มีกำหนดคำสั่งการให้คะแนนที่เด่นชัด
- 4) คะแนนนักเรียนแต่ละคนเป็นอิสระ ไม่ขึ้นอยู่กับบุคคลอื่น
- 5) มีการทดสอบความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของการให้คะแนน โดยหาค่าความเป็นปรนัยของแบบทดสอบ และต้องมีค่าสูง

3. การเลือกรายการทดสอบไปทดสอบ ควรเลือกรายการทดสอบไปทดสอบหลายๆ รายการ ถ้าหากมีรายการน้อยก็นำไปทดสอบทั้งหมด

4. การเลือกเกณฑ์เพื่อเปรียบเทียบกับแบบทดสอบใหม่ เพื่อหาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ มีหลักเกณฑ์ดังนี้

4.1 เกณฑ์จากแบบทดสอบ เป็นแบบทดสอบมาตรฐาน โดยมีวัตถุประสงค์การทดสอบอย่างเดียว

4.2 เกณฑ์จากการแข่งขัน

4.3 เกณฑ์จากการประเมินค่า

5. การเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง ควรพิจารณาดังนี้

5.1 กลุ่มตัวอย่างมีความคล้ายคลึงกับนักเรียนที่จะนำแบบทดสอบไปใช้

5.2 กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนมากพอ

5.3 กลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มที่ตรงกับระดับความสามารถ ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

6. การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแต่ละรายการ ความเชื่อมั่น หมายถึง คุณสมบัติของแบบทดสอบที่จะนำไปวัดก็ครั้งกับตัวอย่างเดิมก็จะให้ผลเหมือนเดิมหรือใกล้เคียง

7. การหาค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ และรายการทดสอบ ความเที่ยงตรง หมายถึง คุณสมบัติของแบบทดสอบที่วัดได้ตามวัตถุประสงค์ โดยการนำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบใหม่ไปหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับเกณฑ์

8. การหาค่าความสัมพันธ์ภายในของแบบทดสอบ (Intercorrelation Coefficients)

เพื่อใช้ในการพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายการทดสอบ และความสัมพันธ์ของแต่ละรายการกับคะแนนรวม โดยมีหลักการพิจารณาคือ ความสัมพันธ์ระหว่างรายการควรมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในระดับต่ำ หรือไม่มีเลย แต่ความสัมพันธ์ระหว่างรายการทดสอบกับคะแนนรวมควรมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

9. หาค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของแบบทดสอบ และหาค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของแบบทดสอบกับเกณฑ์

10. คำนวณหาค่าสมการถดถอยของแบบทดสอบ

11. การหาเกณฑ์ของแบบทดสอบ มีหลักเกณฑ์ดังนี้

11.1 ทำจากกลุ่มตัวอย่างที่มากพอ

11.2 เป็นการสุ่มจากตัวแทนประชากร

11.3 เกณฑ์ต้องใช้เฉพาะกลุ่มที่กำหนดเท่านั้น

11.4 หาเกณฑ์ของข้อย่อยแต่ละข้อก่อน จึงหาเกณฑ์ของแบบทดสอบทั้งฉบับ

ประโยชน์ของผลการทดสอบ

ประโยชน์ประการแรกของการทดสอบ คือ การประเมินสถานภาพความก้าวหน้าหรือสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนและเพื่อประโยชน์อีกหลายประการ ดังนี้

1. เพื่อการให้เกรดคะแนนของการทดสอบจะนำไปใช้เพื่อเป็นเป้าหมายในการให้เกรดมากกว่าเหตุผลอื่น ๆ ซึ่งในบางลักษณะก็เป็นผลดี เพราะเป็นวิธีการที่มีความเป็นปรนัยในการให้เกรดแต่ก็ยังเป็นปัญหา ถ้าหากใช้คะแนนการทดสอบเพียงอย่างเดียว เพราะเป็นเป้าหมายอย่างแคบ ๆ เท่านั้น

2. การแบ่งกลุ่มผู้เรียน (Classification) การวัดผลทางพลศึกษาจะทำให้ผู้สอนกำหนดผู้เรียนได้ว่ามีความสามารถอยู่ในระดับใด จะอยู่กลุ่มเดียวกันได้หรือไม่ เพราะส่วนใหญ่ในโครงการพลศึกษามีกิจกรรมประเภทที่มียุ่เป็นจำนวนมาก จึงจำเป็นที่ผู้เรียนจะต้องมีทักษะใกล้เคียงกันมาร่วมกิจกรรมดังกล่าว กลุ่มที่มีลักษณะคล้ายกันหรือเหมือนกัน (Homogeneous Group) มีประโยชน์อย่างยิ่งในการเรียนการสอน และสร้างบรรยากาศสังคมได้ประโยชน์มากกว่ากลุ่มที่มีลักษณะแตกต่างกัน (Heterogeneous Group)

แบบทดสอบที่นำมาใช้ในการแบ่งกลุ่มผู้เรียน ได้แก่ แบบทดสอบความสามารถทางกลไก แบบทดสอบสมรรถภาพทางกาย แบบทดสอบทักษะกีฬา การประเมินลักษณะทางสังคมการประเมินเจตคติ หรือโดยการใช้แบบทดสอบต่าง ๆ แบบทดสอบที่นำมาใช้ขึ้นอยู่กับเป้าหมายของการแบ่งกลุ่ม เช่น การแบ่งกลุ่มโดยใช้ความสามารถทางกลไก และสมรรถภาพในการจัดกลุ่มขนาดใหญ่ เช่น นักเรียนชายที่มีความสามารถทางกลไกคล้ายกัน กำหนดให้เรียนวิชาพลศึกษา ในเวลาเดียวกัน ซึ่งอาจจะมีนักเรียนหลายระดับมารวมกันก็อาจเป็นได้ ในกลุ่ม

ดังกล่าวนี้ยังมีการแบ่งกลุ่มย่อยต่อไปอีกครั้งหรือสองครั้งมากกว่านี้ในแต่ละภาคการศึกษา อย่างไรก็ตามการแบ่งกลุ่ม โดยอาศัยคะแนนจากการทดสอบนี้ยังปฏิบัติไม่ได้ เนื่องจากความไม่สะดวกในการทดสอบ และองค์ประกอบอื่นๆ อีกมากมาย

3. การกำหนดสถานะต่างๆ ของผู้เรียน ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายโดยตรงของผลศึกษาอยู่แล้ว ผู้เรียนแต่ละคนมีสถานภาพอย่างไรบ้าง มีทักษะเฉพาะด้านใด ความสามารถในการเข้ากับบุคคลอื่นๆ เป็นอย่างไร การจะกำหนดสถานภาพต่างๆ ได้ก็ต้องมีการวัดและประเมินผล เพื่อกำหนดสถานะต่างๆ ต้องทำก่อนสร้างหรือวางโครงการเรียนการสอนผลศึกษา เพราะผลของการวัดจะเป็นพื้นฐานที่มีระบบของการสร้างโครงการผลศึกษาต่อไป

4. ช่วยในการพิจารณาคะแนนอย่างมีประโยชน์ การให้คะแนนวิชาผลศึกษาเหมือนหามยอกอกของครูผลศึกษาและวิชาชีพผลศึกษามานาน เพราะในส่วนประกอบของกระบวนการการศึกษานั้น วิชาผลศึกษาเป็นส่วนประกอบส่วนหนึ่งแต่มีคะแนนน้อยมาก ซึ่งเป็นการมองผลศึกษาผิดพลาดทั้งผู้สอน ผู้เรียน และบุคคลอื่น ถ้าพิจารณาเพียงคะแนน 20 คะแนน จาก 1,000 คะแนน ก็ย่อมไม่เห็นความสำคัญใดๆ ได้ แต่บทบาทหน้าที่ความสำคัญของวิชาผลศึกษาไม่อยู่ที่คะแนน 20 หรือ 50 คะแนนที่เป็นปรนัยเป็นคะแนนที่ได้มาจากการวัดสิ่งเหล่านี้เท่านั้น จะทำให้วิชาผลศึกษาดำรงความสำคัญอยู่ได้

5. เพื่อการวินิจฉัยหาสาเหตุว่าการศึกษาที่เด็กเรียนวิชาหนึ่งไม่ได้ดีเนื่องด้วยอะไร และเป็นการบอกให้ทราบว่าเด็กเก่ง ไม่เก่ง หรือเด่นด้อยทางไหน อันเป็นแนวทางช่วยแก้ไข ส่งเสริมการเรียนของเด็กตลอดจนปรับปรุงการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

6. เพื่อเป็นการกระตุ้นการเรียนการสอน การประเมินผลการสอนของตนเอง จะเป็นสิ่งกระตุ้นให้นักเรียนได้เรียนรู้ความคิดต่าง ๆ และมีทักษะ การพยายามเอาชนะตนเองโดยการเรียนรู้ได้คะแนนมากขึ้นเรื่อย ๆ จะเป็นสิ่งเร้าให้เกิดการเรียนรู้เป็นอย่างดี

7. เพื่อเป็นแนวทางการค้นคว้าวิจัย การวัดผลเป็นการรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย ข้อมูลที่ได้จากการวัดผลสามารถนำไปวิจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้ ประสิทธิภาพของวิธีการสอน อุปกรณ์การสอน ตลอดจนหลักสูตรที่ใช้

8. เพื่อเป็นการปรับปรุงการเรียนการสอน การวัดผลจะช่วยให้ทราบว่าเทคนิคหรือวิธีการสอน อุปกรณ์การสอนและเนื้อหาวิชาที่เราสอนไปนั้นมีประสิทธิภาพหรือไม่ นอกจากนี้การวัดผลยังให้เราเห็นถึงความเจริญงอกงามของเด็กแต่ละคน ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการวัดผลสามารถบอกส่วนดีและส่วนเสียของโครงการสอนได้เป็นอย่างดี ซึ่งเป็นพื้นฐานในการปรับปรุงหลักสูตร และเป็นพื้นฐานในการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ

9. เพื่อการวัดโครงการผลศึกษา ผลจากการทดสอบเป็นข้อมูลที่ใช้ประเมินผลโครงการผลศึกษาได้ โดยทราบเกี่ยวกับข้อบกพร่องต่าง ๆ เช่น การจัดการเรียนการสอนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ ปฏิบัติการของนักเรียนที่มีต่อโครงการผลศึกษาเป็นอย่างไร เมื่อ

ทราบข้อมูลต่าง ๆ ก็สามารถนำมาปรับปรุงโครงการพลศึกษา เพื่อให้บรรลุเป้าหมายให้มากที่สุด (วิริยา บุญชัย. 2529 : 22 – 24)

โคลินส์ (ผาณิต บิลมาศ. 2530 : 53 – 55 : อ้างอิงจาก Collins. 1978 : 4 – 5) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการทดสอบทักษะมีอย่างน้อย 9 ข้อ คือ

1. วัดผลสัมฤทธิ์ (Measurement of Achievement) เพื่อวัดความก้าวหน้าของนักเรียนหรือระดับของผลสัมฤทธิ์
2. ให้เกรดหรือคะแนน (Grading or Marking) เป็นเครื่องมือชี้ให้เห็นระดับความก้าวหน้าหรือผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่แสดงออกให้เห็นตามแบบทดสอบทักษะนั้น ๆ
3. เพื่อแบ่งกลุ่ม (Classification) ผู้สอนจะใช้ทดสอบเพื่อแบ่งผู้เรียนตามระดับ นอกจากนั้นการแบ่งกลุ่มนี้จะทำให้เกิดความยุติธรรมในการแข่งขันกีฬา
4. การจูงใจ (Motivation) แบบทดสอบทักษะจะเป็นสิ่งจูงใจที่ดีมากเพื่อให้นักเรียนเกิดพัฒนา และก้าวหน้า
5. การฝึก (Practice) เป็นคุณสมบัติที่สำคัญที่สุดที่จะทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จการกระทำดังกล่าวเป็นการสร้างความก้าวหน้าแก่ตัวเอง และทดสอบตัวเอง เพื่อให้ได้คะแนนมากขึ้น
6. การวินิจฉัย (Diagnosis) เป็นคุณสมบัติตัวอย่างหนึ่งในการสอนพลศึกษา เมื่อใช้แบบทดสอบทางทักษะต่าง ๆ ทำให้ผู้สอนรู้จุดบกพร่องของนักเรียนเพื่อการแก้ไขต่อไป
7. เครื่องช่วยการสอน (Teaching Aids) เมื่อผู้สอนให้รายการทดสอบในการฝึกทักษะและเน้นมาก ๆ จะเป็นเครื่องช่วยในการสอนและช่วยนักเรียนมากขึ้น
8. เครื่องมือในการแปลความหมาย (Interpretive Tool) การทดสอบทักษะที่มีคุณภาพจะมีผลต่อการแปลความหมายจากผลการเรียนของนักเรียนให้กับผู้เกี่ยวข้องได้ทราบ ซึ่งเป็นการยกระดับของโรงเรียนไปด้วย
9. การแข่งขัน (Competition) จากการที่นักเรียนทำการแข่งขัน หรือทำคะแนนได้มากในแต่ละรายการทดสอบจะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงการที่จะประสบความสำเร็จของโครงการพลศึกษา

หลักเกณฑ์ในการสร้างเกณฑ์ปกติ

เกณฑ์ปกติ (Norms) หมายถึง มาตรฐานที่กำหนดไว้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งของประชากรกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ซึ่งผู้ดำเนินการทดสอบสามารถนำผลจากการทดสอบไปเปรียบเทียบกับประชากรในลักษณะเดียวกันได้ เกณฑ์ปกตินี้มีความจำเป็นสำหรับครูพลศึกษา เพราะการวัดผลภาคปฏิบัติของพลศึกษา ในขั้นแรกผลอาจจะออกมาเป็นระยะทาง เวลา หรือจำนวนครั้ง ซึ่งจะ

ต้องนำผลที่ได้นั้นไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติที่สร้างขึ้นไว้แล้ว หรืออาจจะสร้างขึ้นมาใช้เองก็ได้ซึ่งควรคำนึงถึงสิ่งดังต่อไปนี้

1. ประชากรที่จะต้องมีจำนวนมากพอ และมีความเกี่ยวข้องกัน (Relevance)
2. ข้อมูลที่นำมาสร้างเกณฑ์ปกติ ต้องมีความเป็นตัวแทนที่ดี โดยการสุ่มที่กระจายค่าที่ได้ไม่สูงหรือต่ำจนเกินไป
3. เกณฑ์ปกติที่ได้ควรใช้เฉพาะกลุ่มในท้องถิ่นเท่านั้น เพราะแต่ละท้องถิ่นมีความแตกต่างกัน
4. เกณฑ์ปกติต้องมีการปรับปรุงตามช่วงเวลาที่ผ่านมา ให้มีความเป็นปัจจุบัน ทั้งนี้เพราะมีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมเสมอ ๆ (วิริยา บุญชัย. 2529 : 29) และนอกจากนี้ยังได้กล่าวไว้อีกว่ากลุ่มตัวอย่างที่จะนำมาสร้างเกณฑ์ปกตินั้น จะต้องได้มาจากการสุ่ม และสามารถเป็นตัวแทนของประชากรที่ต้องการศึกษา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

ฟริงเกอร์ (Fringer. 1961 : 68) ได้ศึกษาถึงเรื่องการสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาซอฟท์บอลสำหรับนักเรียนหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมีจุดมุ่งหมายในการวัดส่วนประกอบที่สำคัญของทักษะในการเล่นกีฬาซอฟท์บอล แบบทดสอบประกอบด้วย

1. การรับลูกเหนือศีรษะ (Fly Ball Test)
2. การเล่นลูกเสียดพื้น ความว่องไว ความเร็ว และความแม่นยำ (Fielding – Grounders – Agility – Speed and Accuracy)

3. การขว้างลูกไกล (Distance Throw)

ผลการศึกษาพบว่า แบบทดสอบที่สร้างขึ้น มีค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ .76, .70 และ .72 ตามลำดับ และมีความเชื่อมั่นเท่ากับ .87, .72 และ .90 ตามลำดับ

สมาคมสุขศึกษา พลศึกษาและสันตนาการของสหรัฐอเมริกา (AAHPERD. 1966 : 347-353) ได้จัดทำคู่มือแบบทดสอบทักษะกีฬาซอฟท์บอล สำหรับนักเรียนชายและหญิง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยนักเรียนประเมินผลการปฏิบัติทักษะพื้นฐานในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลของตน มุ่งให้เขาทั้งหลายได้ปรับปรุงส่วนบกพร่องให้ดีขึ้น เป็นการประเมินผลการสอนของครู และเป็นเครื่องมือช่วยให้การสอนของครูมีประสิทธิภาพมากขึ้น แบบทดสอบมาตรฐานนี้ประกอบด้วยข้อทดสอบ 7 รายการ คือ

1. ความแม่นยำในการขว้างลูกเหนือไหล่ (Overhand Throw for Accuracy)
2. ความแม่นยำในการพิชแบบมือล่างธรรมดา (Underhand Pitching)
3. ขว้างลูกเร็ว (Speed Throw)

4. การตีลูกด้วยความแรง (Hitting)
5. การวิ่งเบส (Base Running)
6. การรับลูกเลียดพื้น (Fielding Ground Ball)
7. การขว้างลูกไกล (Softball Throw for Distance)

แบบทดสอบได้กำหนดเกณฑ์ต่าง ๆ ไว้ดังนี้ ความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่น การกำหนดคะแนน วิธีการให้คะแนน ระดับความยากของแบบทดสอบตามระดับอายุ โดยมีตารางคะแนนมาตรฐานตามระดับอายุและเพศกับผลของคะแนนการทดสอบแต่ละรายการกำหนดไว้ ชิกค์ (Shick. 1970 : 82 - 87) ได้ศึกษาเรื่องการสร้างแบบทดสอบทักษะการเป็นฝ่ายรับในกีฬาซอฟท์บอล สำหรับหญิงระดับวิทยาลัย โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อวัดทักษะการเป็นฝ่ายรับในกีฬาซอฟท์บอล แบบทดสอบประกอบด้วย 3 รายการ คือ

1. การขว้างลูกกระทบฝ่าผ่น (Repeated Throw)
2. การรับลูกเลียดพื้น (Fielding Test)
3. การขว้างลูกเข้าเป้า (Target Test)

ผลการศึกษาพบว่า แบบทดสอบที่สร้างขึ้นมีค่าความเที่ยงตรงแต่ละรายการและทั้งฉบับเท่ากับ .69, .70, .63 และ .75 ตามลำดับ และมีค่าความเชื่อมั่นแต่ละรายการและทั้งฉบับเท่ากับ .86, .89, .88 และ .88 ตามลำดับ

แพตริเซีย และเชอร์แมน (Patricia and Sherman. 1972 : 1495) ได้สร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาเทนนิส เพื่อศึกษาถึงวิธีการคัดเลือกแบบทดสอบที่ควรจะนำไปใช้กับกลุ่มผู้หัดเล่นใหม่และเพื่อตั้งเกณฑ์ในการเสิร์ฟเทนนิส จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นหญิง จำนวน 133 คน โดยสร้างแบบทดสอบขึ้น 7 รายการ แล้วคัดเลือกมาใช้เพียง 3 รายการ คือ การตีลูกกระดอน การตีลูกวอลเลย์ และการเสิร์ฟ ผลการวิจัยพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเชื่อมั่นเท่ากับ .92 และค่าสัมประสิทธิ์ของความเที่ยงตรงของแบบทดสอบเท่ากับ .62

เฟรนช์และคูเปอร์ (Frence and Cooper. 1973 : 150) ได้สร้างแบบทดสอบความสมฤทธิ์ผลในกีฬาวอลเลย์บอล สำหรับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา โดยใช้แบบทดสอบที่สร้างขึ้น 2 รายการ คือ

1. การเสิร์ฟลูกบอล
2. การเล่นลูกบอลกระทบฝ่าผ่น

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษา สามารถเสิร์ฟและส่งลูกบอลกระทบฝ่าผ่น ได้ค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ .81

วิลเลียมส์ (Williams. 1973 : 103) ได้สร้างแบบทดสอบทักษะเบื้องต้นของกีฬารักบี้ฟุตบอล เพื่อใช้ทดสอบผู้เล่นที่มีอายุต่ำกว่า 12 ปี แบบทดสอบมีรายการทดสอบ 8 รายการ คือ

1. เก็บและวางลูก ณ จุดที่กำหนดให้

2. ส่งลูกบอลให้ถูกเป้า
3. เก็บและส่งลูกบอลในบริเวณสนามที่กำหนดให้
4. ครอบครองลูกบอลวิ่งอ้อมหลักแล้วกลับที่เดิม
5. เตะลูกบอลไกล
6. ขว้างลูกบอลให้ถูกเป้า
7. ยื่นกระโดดไกล
8. ความแม่นยำในการเตะลูกบอล

งานวิจัยในประเทศ

อำนาจโชค รื่นเรือง (2523 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาเทเบิลเทนนิสสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนของโรงเรียนมกุฏกษัตริย์ วัดราชาธิวาส เบญจมราชาลัย สตรีศรีสุริโยทัย และสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เป็นชาย 227 คน เป็นหญิง 239 คน รวมทั้งสิ้น 466 คน ผลการวิจัยพบว่า แบบทดสอบทักษะกีฬาเทเบิลเทนนิสสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ควรประกอบด้วยแบบทดสอบทักษะ การเตะลูก การเลิฟ การตีโต้ การตีแบคแฮนด์ โดยแบบทดสอบนี้มีค่าความเที่ยงตรง และความเชื่อมั่น .81 และ .92 ตามลำดับ ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

เสถียร ปุณณะวิทย์ (2526 : บทคัดย่อ) สร้างแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้ 5 รายการ ดังนี้

1. ทักษะการเก็บและส่งลูกรักบี้ฟุตบอล
2. ทักษะการเตะลูกรักบี้ฟุตบอล
3. ความสามารถในการวิ่งเปลี่ยนทิศทาง
4. ความสามารถในการแท็คเกิล
5. ความสามารถในการรับลูกรักบี้ฟุตบอลขณะวิ่ง

ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลทั้ง 5 รายการ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างสูง
2. แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเชื่อมั่นสูง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแต่ละรายการ และคะแนนรวมทุกรายการที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .72 .68 .76 .78 .88$ และ $.53$ ตามลำดับ)
3. แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในสูงจัดเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 แบบทดสอบทักษะการเก็บและส่งลูกรักบี้ฟุตบอล แบบทดสอบทักษะการเตะลูกรักบี้ฟุตบอล และแบบทดสอบความสามารถในการวิ่งเปลี่ยนทิศทาง

กลุ่มที่ 2 แบบทดสอบทักษะการเตะลูกกับีฟุตบอล แบบทดสอบความสามารถในการแท็คเกิล (Tackle)

กลุ่มที่ 3 แบบทดสอบความสามารถในการวิ่งเปลี่ยนทิศทาง และแบบทดสอบความสามารถในการรับลูกกรักบี้ฟุตบอลขณะวิ่ง

4. เกณฑ์ปกติ ได้สร้างบัญชีตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ และคะแนนมาตรฐาน ที่ - ปกติ เพื่อเป็นเกณฑ์เปรียบเทียบการทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา

ชัยรัตน์ อุ่นวิเศษ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬา
ดาบสากลสำหรับนักศึกษาชายระดับอุดมศึกษา มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบ ทักษะ
กีฬาดาบสากล ที่มีคุณภาพสำหรับนักศึกษาชายระดับอุดมศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา
ชายที่เรียนวิชาดาบสากลประเภทฟอยล์ในระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปีการ
ศึกษา 2540 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คนโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)
และนักศึกษาที่เป็นนักกีฬาดาบสากลชายประเภทฟอยล์ จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ สถาบันละ 6 คน โดยการเจาะจงรวม 30 คน
เครื่องมือประกอบด้วย แบบทดสอบทักษะกีฬาดาบสากลเป็น มาตราส่วนประเมินค่า 6 รายการ
และแบบทดสอบทักษะกีฬาดาบสากลที่มีลักษณะเป็นการทดสอบความสามารถ 6 รายการ

ผลการศึกษาพบว่า

1. แบบทดสอบทักษะกีฬาตาบดสากลที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า สำหรับนักศึกษาชายระดับอุดมศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แต่ละรายการมีความเป็นปรนัยทางบวก ระดับสูง ($r = 0.77 - 0.965$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. แบบทดสอบทักษะกีฬาตาบดสากลที่มีลักษณะเป็นแบบทดสอบความสามารถสำหรับนักศึกษาชายระดับอุดมศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แต่ละรายการมีความเป็นปรนัยทางบวกระดับสูง ($r = 0.98 - 1.00$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. แบบทดสอบทักษะกีฬาจากบาสเกตบอลที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า สำหรับนักศึกษาชายระดับอุดมศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แต่ละรายการมีความเชื่อมั่นทางบวก ระดับสูง ($r = .075 - 1.00$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. แบบทดสอบทักษะกีฬาดาบสากลที่มีลักษณะเป็นแบบทดสอบความสามารถสำหรับนักศึกษาชายระดับอุดมศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แต่ละรายการมีความเชื่อมั่นทางบวกระดับสูง ($r = 0.75 - 0.94$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. แบบทดสอบทักษะกีฬาดาบสากลที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า
สำหรับนักศึกษาชายระดับอุดมศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แต่ละรายการมีความเที่ยงตรงเชิงสภาพ
ทางบวกระดับสูง ($r = 0.70 - 0.93$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. แบบทดสอบทักษะกีฬาตามสากลที่มีลักษณะเป็นแบบทดสอบความสามารถสำหรับนักศึกษาชายระดับอุดมศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แต่ละรายการมีความเที่ยงตรงเชิงสภาพทางบวกระดับสูง ($r = 0.98 - 1.00$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

7. แบบทดสอบทักษะกีฬาตามสากลที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่าสำหรับนักศึกษาชายระดับอุดมศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แต่ละรายการมีความเที่ยงตรงจำแนกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

8. แบบทดสอบทักษะกีฬาตามสากลที่มีลักษณะเป็นแบบทดสอบความสามารถสำหรับนักศึกษาชายระดับอุดมศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แต่ละรายการมีความเที่ยงตรงเชิงจำแนกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

9. แบบทดสอบทักษะกีฬาตามสากลที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่ากับแบบทดสอบทักษะกีฬาตามสากลที่มีลักษณะเป็นการทดสอบความสามารถ สำหรับนักศึกษาชายระดับอุดมศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความสัมพันธ์ทางบวกระดับสูง ($r = 0.84$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ประภัสสร นาคมณี (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬากระโดดสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดสุพรรณบุรี มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โดยกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาคุณภาพของแบบทดสอบเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนโชติศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี ที่ผ่านการเรียนวิชากระบี่มาแล้วจำนวนนักเรียนชาย 30 คน นักเรียนหญิง 30 คน การวิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพแบบทดสอบใช้สูตร สเปียร์แมน และกลุ่มตัวอย่างศึกษาระดับคะแนน ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมศึกษาประจำอำเภอบางปลามะลิ จังหวัดสุพรรณบุรี ที่ผ่านการเรียนวิชากระบี่มาแล้วจำนวนนักเรียนชาย 98 คน นักเรียนหญิง 97 คน ผลการศึกษาพบว่า

1. แบบทดสอบทั้งหมดที่ได้ มี 7 รายการ คือ ทักษะถวายเป็นมงคล ทักษะพรหมนั่ง ทักษะพรหมยืน ทักษะการรำไม้รำ ทักษะการตีลูกไม้ตี ทักษะการลด – ล่อ ทักษะการเดินแปลง

2. ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบทักษะกระบี่ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเที่ยงตรง 1.00 นั่นคือ แบบทดสอบทักษะกระบี่ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์โดยวิธีโรแนลลี และแฮบิลตัน กล่าวคือ มีความสอดคล้องของเนื้อหาเกี่ยวกับลักษณะพฤติกรรมที่ต้องวัด

3. แบบทดสอบทักษะกระบี่สำหรับนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละรายการและคะแนนรวมที่ได้จากการทดสอบซ้ำ มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับสูง ($r = 0.992 - 0.998$) แสดงว่ามีความเชื่อมั่นระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. แบบทดสอบทักษะกระบี่สำหรับนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละรายการและคะแนนรวมจากคะแนนผู้ทดสอบ 3 คน มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับสูง ($r = 0.930 - 0.999$) แสดงว่ามีความเป็นปรนัยระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. แบบทดสอบทักษะกระบี่ มีระดับคะแนนคือ 4.6 ขึ้นไป เท่ากับ ดีมาก 1.5 – 4.5 เท่ากับ ดี , 2.5 – 3.5 เท่ากับ ปานกลาง , 1.5 – 2.4 เท่ากับ ต่ำ , 1.4 เท่ากับ ต่ำมาก

แดนชัย ไทยประคอง (2542: บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลสำหรับนักเรียนนายร้อย การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอล สำหรับนักเรียนนายร้อย และสร้างเกณฑ์ปกติทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอล สำหรับนักเรียนนายร้อย กลุ่มตัวอย่างใช้ในการหาคุณภาพของแบบทดสอบ เป็นนักเรียนโรงเรียนนายเรืออากาศ จำนวน 40 คน โดยการสุ่มตัวอย่างง่าย ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลเป็นนักเรียนนายร้อยของโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า โรงเรียนนายเรือ โรงเรียนนายเรืออากาศและโรงเรียนนายร้อยตำรวจ จำนวน 100 คน โดยการสุ่มตัวอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ แบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอล ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วย 5 รายการคือ แบบทดสอบทักษะการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล แบบทดสอบทักษะการส่งลูกรักบี้ฟุตบอล แบบทดสอบทักษะการถือลูกรักบี้ฟุตบอลวิ่งก้าวหลบเฉียง แบบทดสอบทักษะการเตะลูกรักบี้ฟุตบอลด้วยลูกกลอย (Tunt) แบบทดสอบทักษะการแท็คเกิล (Tackle)

ผลการศึกษาพบว่า

1. แบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอล ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น รวมทุกรายการ มีความเป็นปรนัย มีค่าเท่ากับ .677, .694, .809, .586, .209 และ .744 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. แบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอล ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แต่ละรายการมีความเชื่อมั่นเท่ากับ .562, .374, .683, .572, และ .579 ตามลำดับ และรวมทุกรายการ มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .807 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. แบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอล ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แต่ละรายการมีความเที่ยงตรงเท่ากับ .510, .748, .734, .742 และ .634 ตามลำดับ และรวมทุกรายการมีความเที่ยงตรงสูง เท่ากับ .808 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. เกณฑ์ปกติ ในการแบ่งระดับความสามารถในการทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยจำแนกความสามารถเป็น 5 ระดับ คือ ดีเลิศ ดี ปานกลาง พอใช้ และควรปรับปรุง โดยแบ่งเป็นเกณฑ์ปกติ ดังนี้ ระดับดีเลิศ คะแนนที่ 69 ขึ้นไป ระดับดี คะแนนที่ 60-68 ระดับปานกลาง คะแนนที่ 41-59 ระดับพอใช้ คะแนนที่ 32-40 และระดับควรปรับปรุง คะแนนที่ ต่ำกว่า 31

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาถึงการสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ปีการศึกษา 2547 ที่ผ่านการเรียนนิษารักบี้ฟุตบอลมาแล้วจากวิทยาลัยพลศึกษา 7 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกรุงเทพมหานคร วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา และวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ มีจำนวนทั้งสิ้น 477 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลเป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกรุงเทพมหานคร ประจำปีการศึกษา 2547 ที่ผ่านการเรียนนิษารักบี้ฟุตบอลมาแล้ว มีจำนวนทั้งสิ้น 40 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในเพื่อหาเกณฑ์ของแบบทดสอบในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา 7 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกรุงเทพมหานคร วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา และวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ ประจำปีการศึกษา 2547 ที่ผ่านการเรียนนิษารักบี้ฟุตบอลมาแล้วมีจำนวนทั้งสิ้น 214 คน ซึ่งได้มาจากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเคริจซีและมอร์แกน (Robert V. Krejcie and Eayle W. Morgan) และการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายของวิทยาลัยพลศึกษา 7 แห่ง

วิทยาลัยพลศึกษา	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
จังหวัดกรุงเทพ	70	31
จังหวัดสมุทรสาคร	69	31
จังหวัดมหาสารคาม	67	30
จังหวัดสุพรรณบุรี	69	31
จังหวัดอ่างทอง	69	31
จังหวัดยะลา	66	30
จังหวัดเชียงใหม่	67	30
รวม	477	214

จากตาราง 1 แสดงให้เห็นว่าจำนวนประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 477 คน และจำนวนกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 214 คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบทดสอบกีฬารักบี้ฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย

1. การเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล
 2. การถือลูกรักบี้ฟุตบอลวิ่งก้าวหลบเฉียง
 3. การชนเบาๆ
 4. การเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล การวิ่งหลบเฉียง การวิ่งชนเบาๆ การผลัก การวางทรีย
- ต่อเนื่อง

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยทำการศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับทักษะพื้นฐานของกีฬารักบี้ฟุตบอล จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ปรึกษาและขอคำแนะนำกับประธานและกรรมการควบคุมปริญญาโทเกี่ยวกับขอบเขตของทักษะรักบี้ฟุตบอล
3. สร้างแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลคือ
 - 3.1 การเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล
 - 3.2 การถือลูกรักบี้ฟุตบอลวิ่งก้าวหลบเฉียง

3.3 การชนเบาะ

3.4 การเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล การวิ่งหลบเจียง การวิ่งชนเบาะ การผลัก การวางทรายต่อเนื่อง

4. นำแบบทดสอบทักษะรักบี้ฟุตบอลที่สร้างขึ้นไปปรึกษาประธานและกรรมการควบคุมปริญญาณิพนธ์

5. นำแบบทดสอบทักษะรักบี้ฟุตบอลที่ผ่านการตรวจจากประธานกรรมการควบคุมปริญญาณิพนธ์แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ 4 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์

6. นำแบบทดสอบทักษะรักบี้ฟุตบอลที่ผ่านการตรวจและแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญประธานและกรรมการควบคุมปริญญาณิพนธ์แล้วไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาค่าความเป็นปรนัย

7. นำแบบทดสอบทักษะรักบี้ฟุตบอลที่ผ่านการตรวจและทดสอบหาค่าความเป็นปรนัยแล้วไปหาค่าความเชื่อมั่น

8. นำแบบทดสอบทักษะรักบี้ฟุตบอลที่สร้างเสร็จแล้วปรับปรุงแก้ไขเพื่อความสมบูรณ์ถูกต้องอีกครั้งหนึ่งก่อนนำไปใช้จริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขออนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อติดต่อขอความอนุเคราะห์จากวิทยาลัยพลศึกษาทั้ง 7 แห่ง ในการขอใช้สถานที่อุปกรณ์และนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. เตรียมอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. จัดเตรียมผู้ช่วยในการเก็บข้อมูลโดยอธิบายและสาธิตวิธีต่างๆ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้เข้าใจถูกต้องในแนวทางเดียวกัน

4. เตรียมกลุ่มตัวอย่างโดยดำเนินการดังนี้

4.1 ชี้แจงกลุ่มตัวอย่างกับการปฏิบัติตนและการแต่งกายในขณะที่ทำการรวบรวมข้อมูล

4.2 อธิบายรายละเอียดและสาธิตวิธีการปฏิบัติของแบบทดสอบให้กลุ่มตัวอย่างเข้าใจ

4.3 นำแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาชายทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง

4.4 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.5 นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบมาวิเคราะห์แปลผล เพื่อนำไปในการสรุป และอภิปรายผลการวิจัย

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาความเป็นปรนัย(Objectivity)จากการนำแบบทดสอบทักษะรักบี้ฟุตบอล สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาชายของผู้วิจัยแต่ละรายการไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็น นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกรุงเทพ จำนวน 40 คน โดยการให้คะแนนของผู้วิจัยกับผู้ช่วยในการวิจัยคนที่ 1 และผู้ช่วยในการวิจัยคนที่ 2 มาหาความเป็นปรนัยโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยวิธีเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

2. หาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการทดสอบซ้ำเว้นระยะห่าง 1 สัปดาห์ และ นำคะแนนแต่ละรายการ และคะแนนรวมครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 มาหาความเชื่อมั่นโดยหาค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์โดยวิธีของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation - Coefficient)

3. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายใน (Inter Correlation) ระหว่างรายการทดสอบแต่ละรายการ และคะแนนรวมในการทดสอบครั้งที่ 1 โดยวิธีของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

4. ทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ ของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ระดับ .05

5. นำแบบทดสอบทักษะรักบี้ฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างเพื่อสร้างเกณฑ์ (Norms) ของแบบทดสอบทักษะโดยใช้คะแนนดิบและคะแนนที (T – Score) เพื่อสร้างเกณฑ์ 5 ระดับ คือ ดีเลิศ ดี ปานกลาง พอใช้ และควรปรับปรุง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดลองและการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
T- score	แทน	คะแนนที
Raw	แทน	คะแนนดิบ
Max	แทน	คะแนนสูงสุด
Min	แทน	คะแนนต่ำสุด
A	แทน	คะแนนจากการทดสอบเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล
B	แทน	คะแนนจากการทดสอบถือลูกรักบี้ฟุตบอลวิ่งก้าว หลบเฉียง
C	แทน	คะแนนจากการทดสอบการชนเบาๆ
D	แทน	คะแนนจากการทดสอบการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล การวิ่ง หลบเฉียง การชนเบาๆ การผลัก การวางทริยต่อเนื่อง
E	แทน	คะแนนรวมจากการทดสอบทุกรายการ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดสอบทักษะรักบี้ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ปีการศึกษา 2547 ออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาคุณภาพของแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ปีการศึกษา 2547 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการศึกษาจากนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกรุงเทพฯ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. หาค่าความเป็นปรนัย (Objectivity) ของแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ปีการศึกษา 2547 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งคำนวณหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลแต่ละรายการและรวมทุกรายการของผู้ช่วยผู้วิจัยคนที่ 1 กับผู้ช่วยผู้วิจัยคนที่ 2 โดยวิธีของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

ตาราง 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในแต่ละรายการและรวมทุกรายการของผู้ช่วยผู้วิจัยคนที่ 1 กับผู้ช่วยผู้วิจัยคนที่ 2 (N=40)

รายการทดสอบ	N	r
A	40	.474*
B	40	.776*
C	40	.707*
D	40	.544*
E	40	.758*

$$\alpha = .05, r = .304$$

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ปีการศึกษา 2547 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในแต่ละรายการและรวมทุกรายการของผู้ช่วยผู้วิจัยคนที่ 1 กับผู้ช่วยผู้วิจัยคนที่ 2 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกรายการ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .474, .776, .707, .544 และ .758 ตามลำดับ ดังนั้นแบบสอบถามทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจึงมีความเป็นปรนัยอยู่ในระดับปานกลางถึงสูง

2. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ปีการศึกษา 2547 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งคำนวณหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลแต่ละรายการและรวมทุกรายการครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2 โดยวิธีของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

ตาราง 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในแต่ละรายการและรวมทุกรายการของการทดสอบครั้งที่ 1 กับการทดสอบครั้งที่ 2 (N=40)

รายการทดสอบ	N	r
A	40	.856*
B	40	.737*
C	40	.733*
D	40	.739*
E	40	.828*

$$\alpha = .05, r = .304$$

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ปีการศึกษา 2547 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในแต่ละรายการและรวมทุกรายการของการทดสอบครั้งที่ 1 กับการทดสอบครั้งที่ 2 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกรายการ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .856, .737, .733, .739 และ .828 ตามลำดับ ดังนั้นแบบสอบถามทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจึงมีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง

3. หาค่าความสัมพันธ์ภายใน (Inter Correlation) ของแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ปีการศึกษา 2547 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งคำนวณหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลแต่ละรายการและรวมทุกรายการในการทดสอบครั้งที่ 1 โดยวิธีของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

ตาราง 4 ค่าความสัมพันธ์ภายในของแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในแต่ละรายการและรวมทุกรายการ (N=40)

รายการทดสอบ	A	B	C	D	E
A	-	-.123	.015	-.163	.263
B		-	-.169	-.139	.403*
C			-	-.125	.238
D				-	.611*
E					-

$$\alpha = .05, r = .304$$

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่า ความสัมพันธ์ภายในระหว่างคะแนนการทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ปีการศึกษา 2547 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในแต่ละรายการและรวมทุกรายการ โดยคะแนนทักษะการถือลูกรักบี้วิ่งก้าวหลบเฉียงและการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล การวิ่งหลบเฉียง การชน การผลัก การวางท่าย กับ คะแนนรวมทุกรายการ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .403 และ .611 ตามลำดับ สำหรับความสัมพันธ์ภายในของการทดสอบทักษะอื่นๆ ไม่สัมพันธ์กัน

ตอนที่ 2 หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนสูงสุด ต่ำสุดของคะแนนดิบ และคะแนนที่ ทักษะรักบี้ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ปีการศึกษา 2547

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนสูงสุด ต่ำสุดของคะแนนดิบ และคะแนนที่ ทักษะรักบี้ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ปีการศึกษา 2547 (N = 214 คน)

รายการทดสอบ	$\bar{X}$	S.D.	Raw		T-Score	
			Max	Min	Max	Min
A	8.73	1.16	11	6	67	28
B	28.66	1.80	32	25	69	30
C	16.39	1.39	19	14	69	33
D	28.11	1.52	30	24	62	23
E	81.85	3.06	91	74	80	24

จากตาราง 5 แสดงว่านักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ปีการศึกษา 2547 มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทักษะโดยรวม มีค่าเท่ากับ 81.85 และ 3.06 คะแนนการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล มีค่าเท่ากับ 8.73 และ 1.16 คะแนนการถือลูกรักบี้ฟุตบอลวิ่งก้าวหลบเงี่ยง มีค่าเท่ากับ 28.66 และ 1.80 คะแนนการวิ่งชนเบาะมีค่าเท่ากับ 16.39 และ 1.39 คะแนนการเก็บลูก การวิ่งก้าวหลบเงี่ยง การวิ่งชนเบาะ การผลักและการวางทรายโดยทำแบบต่อเนื่อง มีค่าเท่ากับ 28.11 และ 1.52 คะแนน ตามลำดับ

ตาราง 6 ระดับทักษะการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ปีการศึกษา 2547

ระดับทักษะ	คะแนนดิบ	คะแนนที่
ดีเลิศ	11 คะแนนขึ้นไป	67 คะแนนขึ้นไป
ดี	10	59-66
ปานกลาง	8-9	42-58
ต่ำ	7	34-41
ควรปรับปรุง	6 คะแนนลงมา	33 คะแนนลงมา

จากตาราง 6 แสดงว่าระดับทักษะรักบี้ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ปีการศึกษา 2547 ในรายการทดสอบการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล คือ ดีเลิศมีคะแนนดิบที่ 11 ขึ้นไป หรือตรงกับคะแนนที่ 67 ขึ้นไป ดีมีคะแนนดิบ 10 หรือตรงกับคะแนนที่ 59-66 ปานกลางมีคะแนนดิบระหว่าง 8-9 หรือตรงกับคะแนนที่ 42-58 ต่ำมีคะแนนดิบระหว่าง 7 หรือตรงกับคะแนนที่ 34-41 และ ควรปรับปรุงมีคะแนนดิบที่ 6 คะแนนลงมา หรือตรงกับคะแนนที่ 33 ลงมา

ตาราง 7 ระดับทักษะการถือลูกรักบี้ฟุตบอลวิ่งก้าวหลบเฉียงของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา
ปีการศึกษา 2547

ระดับทักษะ	คะแนนดิบ	คะแนนที่
ดีเลิศ	21 คะแนนขึ้นไป	67 คะแนนขึ้นไป
ดี	17-20	59-66
ปานกลาง	13-16	42-58
ต่ำ	9-12	34-41
ควรปรับปรุง	8 คะแนนลงมา	33 คะแนนลงมา

จากตาราง 7 แสดงว่าระดับทักษะรักบี้ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ปีการศึกษา 2547 ในรายการทดสอบการถือลูกรักบี้ฟุตบอลวิ่งก้าวหลบเฉียง ดีเลิศมีคะแนนดิบที่ 32 ขึ้นไป หรือตรงกับคะแนนที่ 67 ขึ้นไป ดีมีคะแนนดิบ 31 หรือตรงกับคะแนนที่ 59-66 ปานกลางมีคะแนนดิบระหว่าง 28-30 หรือตรงกับคะแนนที่ 42-58 ต่ำมีคะแนนดิบระหว่าง 26-27 หรือตรงกับคะแนนที่ 34-41 และ ควรปรับปรุงมีคะแนนดิบที่ 25 คะแนนลงมา หรือตรงกับคะแนนที่ 33 ลงมา

ตาราง 8 ระดับทักษะการวิ่งชนเบาะของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ปีการศึกษา 2547

ระดับทักษะ	คะแนนดิบ	คะแนนที่
ดีเลิศ	19 คะแนนขึ้นไป	65 คะแนนขึ้นไป
ดี	18	58-64
ปานกลาง	16-17	43-57
ต่ำ	15	36-42
ควรปรับปรุง	14 คะแนนลงมา	35 คะแนนลงมา

จากตาราง 8 แสดงว่าระดับทักษะรักบี้ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ปีการศึกษา 2547 ในรายการทดสอบการชนเบาะ ดีเลิศมีคะแนนดิบที่ 19 ขึ้นไป หรือตรงกับคะแนนที่ 65 ขึ้นไป ดีมีคะแนนดิบ 18 หรือตรงกับคะแนนที่ 58-64 ปานกลางมีคะแนนดิบระหว่าง 16-17 หรือตรงกับคะแนนที่ 43-57 ต่ำมีคะแนนดิบระหว่าง 15 หรือตรงกับคะแนนที่ 36-42 และ ควรปรับปรุงมีคะแนนดิบที่ 14 คะแนนลงมา หรือตรงกับคะแนนที่ 35 ลงมา

ตาราง 9 ระดับทักษะเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล การวิ่งก้าวหลบเฉียง การวิ่งชนเบาะ การผลัก การวางทริยต่อเนื่องของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ปีการศึกษา 2547

ระดับทักษะ	คะแนนดิบ	คะแนนที่
ดีเลิศ	31 คะแนนขึ้นไป	67 คะแนนขึ้นไป
ดี	30	59-66
ปานกลาง	27-29	42-58
ต่ำ	26	34-41
ควรปรับปรุง	25 คะแนนลงมา	34 คะแนนลงมา

จากตาราง 9 แสดงว่าระดับทักษะรักบี้ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ปีการศึกษา 2547 ในรายการทดสอบการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล การวิ่งก้าวหลบเฉียง การวิ่งชนเบาะ การผลัก การวางทริยต่อเนื่อง ดีเลิศมีคะแนนดิบที่ 31 ขึ้นไป หรือตรงกับคะแนนที่ 67 ขึ้นไป ดีมีคะแนนดิบ 30 หรือตรงกับคะแนนที่ 59-66 ปานกลางมีคะแนนดิบระหว่าง 27-29 หรือตรงกับคะแนนที่ 42-58 ต่ำมีคะแนนดิบ 26 หรือตรงกับคะแนนที่ 34-41 และ ควรปรับปรุงมีคะแนนดิบที่ 25 คะแนนลงมา หรือตรงกับคะแนนที่ 34 ลงมา

ตาราง 10 ระดับทักษะรวมกีฬารักบี้ฟุตบอลทั้ง 4 รายการของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ปีการศึกษา 2547

ระดับทักษะ	คะแนนดิบ	คะแนนที่
ดีเลิศ	89 คะแนนขึ้นไป	73 คะแนนขึ้นไป
ดี	86-88	62-72
ปานกลาง	79-85	39-61
ต่ำ	75-78	28-38
ควรปรับปรุง	74 คะแนนลงมา	27 คะแนนลงมา

จากตาราง 10 แสดงว่าระดับทักษะรวมกีฬารักบี้ฟุตบอล ของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ปีการศึกษา 2547 ดีเลิศมีคะแนนดิบที่ 89 ขึ้นไป หรือตรงกับคะแนนที่ 73 ขึ้นไป ดีมีคะแนนดิบ 86-88 หรือตรงกับคะแนนที่ 62-72 ปานกลางมีคะแนนดิบระหว่าง 79-85 หรือตรงกับคะแนนที่ 39-61 ต่ำมีคะแนนดิบ 75-78 หรือตรงกับคะแนนที่ 28-38 และ ควรปรับปรุงมีคะแนนดิบที่ 74 คะแนนลงมา หรือตรงกับคะแนนที่ 27 ลงมา

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ปีการศึกษา 2547 และสร้างเกณฑ์ทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ปีการศึกษา 2547

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ปีการศึกษา 2547 7 แห่ง ที่เรียนวิชารักบี้ฟุตบอล จำนวน 477 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลเป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกรุงเทพ ประจำปีการศึกษา 2547 ที่ผ่านการเรียนวิชารักบี้ฟุตบอลมาแล้ว มีจำนวนทั้งสิ้น 40 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาเกณฑ์ของแบบทดสอบในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา 7 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกรุงเทพ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา และวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ ประจำปีการศึกษา 2547 ที่ผ่านการเรียนวิชารักบี้ฟุตบอลมาแล้วมีจำนวนทั้งสิ้น 214 คน ซึ่งได้มาจากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเคริจซีและมอร์แกน (Robert V. Krejcie and Eayle W. Morgan) และการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อทดสอบกับนักเรียนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างเรียบร้อยแล้วผู้วิจัยนำผลการทดสอบทักษะรักบี้ฟุตบอลมาวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. หาค่าความเป็นปรนัย (Objectivity) ของแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ปีการศึกษา 2547 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งคำนวณหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลแต่ละรายการและรวมทุกรายการของผู้ช่วยผู้วิจัยคนที่ 1 กับผู้ช่วยผู้วิจัยคนที่ 2 โดยวิธีของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

2. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ปีการศึกษา 2547 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งคำนวณหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลแต่ละรายการและรวมทุกรายการครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2 โดยวิธีของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

3. หาค่าความเที่ยงตรง (Validity) เชิงประจักษ์ของแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ปีการศึกษา 2547 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยนำแบบทดสอบที่สร้างเสร็จสมบูรณ์แล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 4 ท่านพิจารณา พบว่าผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันในแบบทดสอบทุกรายการ อยู่ในเกณฑ์ซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาได้

4. หาค่าความสัมพันธ์ภายใน (Inter Correlation) ของแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ปีการศึกษา 2547 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งคำนวณหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลแต่ละรายการและรวมทุกรายการในการทดสอบครั้งที่ 1 โดยวิธีของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

5. ทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติของค่าความสัมพันธ์ที่ระดับ .05

6. หาเกณฑ์ปกติ (Norms) ของแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอล สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาประจำปีการศึกษา 2547 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยคำนวณหาคะแนนที (T-Score) เพื่อจัดสร้างเกณฑ์เปรียบเทียบ 5 ระดับ คือ ดีเลิศ ดี ปานกลาง พอใช้ และควรปรับปรุง

สรุปผลการศึกษาวิจัย

1. ผลการหาความความเป็นปรนัยของแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ประจำปีการศึกษา 2547 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในแต่ละรายการและรวมทุกรายการของผู้ช่วยผู้วิจัยคนที่ 1 กับผู้ช่วยผู้วิจัยคนที่ 2 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกรายการ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .474, .776, .707, .544 และ .758 ตามลำดับ ดังนั้นแบบสอบถามทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจึงมีความเป็นปรนัยอยู่ในระดับปานกลางถึงสูง

2. ผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ปีการศึกษา 2547 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในแต่ละรายการและรวมทุกรายการของการทดสอบครั้งที่ 1 กับการทดสอบครั้งที่ 2 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกรายการ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .856, .737, .733, .739 และ .828 ตามลำดับ ดังนั้นแบบสอบถามทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจึงมีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง

3. ผลการหาค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักศึกษา

วิทยาลัยพลศึกษา ปีการศึกษา 2547 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในแต่ละรายการและคะแนนรวมทุกรายการของการทดสอบ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกรายการ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .783, .864, .718, .929 และ .816 ตามลำดับ ดังนั้นแบบสอบถามทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจึงมีความเที่ยงตรงอยู่ในระดับสูง

4. ผลการหาความสัมพันธ์ภายในระหว่างคะแนนการทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ปีการศึกษา 2547 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในแต่ละรายการและรวมทุกรายการ มีผลดังนี้คะแนนทักษะการถือลูกรักบี้วิ่งก้าวหลบเงี่ยง และการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล การวิ่งหลบเงี่ยง การชน การผลัก การวางทริย กับ คะแนนรวมมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคะแนนทักษะรายการอื่นๆ ไม่มีความสัมพันธ์กัน

5. ผลการศึกษาเกณฑ์ของแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ประจำปีการศึกษา 2547 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยเปลี่ยนคะแนนดิบของการทดสอบทุกรายการเป็นคะแนนที (T-Score) พบว่า

ระดับความสามารถทางทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ประจำปีการศึกษา 2547 แบ่งออกได้ดังนี้

ดีเลิศ	คะแนนที่เท่ากับ	73 ขึ้นไป
ดี	คะแนนที่เท่ากับ	62 – 72
ปานกลาง	คะแนนที่เท่ากับ	39 – 61
ต่ำ	คะแนนที่เท่ากับ	28 – 38
ควรปรับปรุง	คะแนนที่เท่ากับ	ต่ำกว่า 27

อภิปรายผล

1. ความเป็นปรนัย (Objective) ของแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ประจำปีการศึกษา 2547 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละรายการและรวมทุกรายการจากการให้คะแนนของผู้ช่วยผู้วิจัยคนที่ 1 กับผู้ช่วยผู้วิจัยคนที่ 2 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกรายการ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .474 , .776 , .707 , .544 และ .758 ตามลำดับแสดงว่า การให้คะแนนของผู้ช่วยผู้วิจัยคนที่ 1 และคนที่ 2 ให้คะแนนเหมือนกันและสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพราะการให้คะแนนทดสอบนั้นแม้ว่าข้อสอบที่นำไปใช้นั้นใครจะเป็นผู้ให้คะแนนก็ตาม ทุกคนจะให้คะแนนเหมือนกันหมด วิลกูส (Willgoose. 1961 : 21-28) ซึ่งแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ประจำปีการศึกษา 2547 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเป็นปรนัยปานกลางถึงสูง

2. ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอล ของนักศึกษา

วิทยาลัยพลศึกษา ประจำปีการศึกษา 2547 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แต่ละรายการและรวมทุกรายการ ในการทดสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุก รายการ แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่เข้ารับการทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอล ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แต่ละรายการและรวมทุกรายการในการทดสอบครั้งที่ 1 ได้สูง ก็จะทำคะแนนตามแบบทดสอบ ทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละรายการและรวมทุกรายการ ในการทดสอบครั้งที่ 2 ได้สูงด้วย ในขณะที่เดียวกัน กลุ่มตัวอย่างที่เข้ารับการทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอล ที่ผู้วิจัย สร้างขึ้น แต่ละรายการและรวมทุกรายการในการทดสอบครั้งที่ 1 ได้ต่ำ ก็จะทำคะแนนตามแบบ ทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละรายการและรวมทุกรายการ ในการทดสอบ ครั้งที่ 2 ได้ต่ำด้วยเช่นกันซึ่งสอดคล้องกับ ผาณิต บิลมาศ (2530 : 39-40) ที่กล่าวว่า แบบ ทดสอบที่ทำการทดสอบโดยผู้ทดสอบคนเดียวกัน ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวกัน ภายใต้ เงื่อนไขเดียวกัน โดยวิธีการทดสอบซ้ำ ได้ผลการทดสอบเท่าเดิมหรือใกล้เคียงกัน แสดงว่า แบบ ทดสอบนั้นมีความเชื่อมั่น ดังนั้นแสดงว่าแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักศึกษา วิทยาลัยพลศึกษา ประจำปีการศึกษา 2547 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเชื่อมั่นในระดับปานกลาง ถึงสูง

3. ความเที่ยงตรง (Validity) แบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัย พลศึกษา ประจำปีการศึกษา 2547 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากการนำแบบทดสอบทักษะรักบี้ฟุตบอลไป ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 4 ท่านพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องตรงตามเนื้อหาพบว่า ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 4 ท่าน มีความเห็นสอดคล้องกัน โดยแบบทดสอบทักษะรักบี้ฟุตบอลนี้มีความเที่ยงตรงเชิง ประจักษ์สามารถนำไปใช้ทดสอบกับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาได้

4. ความสัมพันธ์ภายในของแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอล ของนักศึกษา วิทยาลัยพลศึกษา ประจำปีการศึกษา 2547 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างแต่ละ รายการอยู่ในระดับต่ำ แต่ความสัมพันธ์ของแต่ละรายการกับคะแนนรวมอยู่ในระดับต่ำถึงปาน กลาง โดยการถือลูกบอลวิ่งก้าวหลบเฉียง และการเก็บลูกรักบี้ การวิ่งก้าวหลบเฉียง การชน เบาะ การผลัก การวางทรย์ต่อเนื่องมีความสัมพันธ์ภายในกับคะแนนรวมอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 สำหรับการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล และการวิ่งชนเบาะ มีความสัมพันธ์ภายในกับ คะแนนรวมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่ทำแบบทดสอบ ทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ประจำปีการศึกษา 2547 ที่ผู้วิจัยสร้าง ขึ้นในแต่ละรายการได้คะแนนสูง อาจจะทำการทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของนัก ศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ประจำปีการศึกษา 2547 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในรายการอื่นได้สูงหรือต่ำก็ ได้ ขณะเดียวกันกลุ่มตัวอย่างที่ทำแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัย พลศึกษา ประจำปีการศึกษา 2547 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในแต่ละรายการได้คะแนนต่ำ อาจจะทำ คะแนนการทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ประจำปีการศึกษา 2547 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในรายการอื่นได้สูงหรือต่ำก็ได้เช่นกัน นั่นคือแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้

ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ประจำปีการศึกษา 2547 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีอิสระในการวัดจากกัน ซึ่งสอดคล้องกับผาณิต บิลมาต (2530 : 258) ที่กล่าวว่าความสัมพันธ์ของแบบทดสอบระหว่างรายการควรมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในระดับต่ำหรือไม่มีเลย แต่ความสัมพันธ์ระหว่างรายการทดสอบกับคะแนนรวมควรมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในระดับสูง

5. การสร้างเกณฑ์ของแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ประจำปีการศึกษา 2547 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการเปลี่ยนคะแนนดิบจากการทดสอบทุกรายการให้เป็นคะแนนที่ (T-Score) แล้วรวมคะแนนที่ (T-Score) ของการทดสอบทุกรายการ โดยการแบ่งระดับความสามารถออกเป็น 5 ระดับ คือ ดีเลิศ ดี ปานกลาง พอใช้ และ ควรปรับปรุง ซึ่งแสดงถึงระดับความสามารถทางทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ประจำปีการศึกษา 2547 เพื่อใช้เป็นเกณฑ์เปรียบเทียบและแปรผลต่อไป แสดงว่าแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ประจำปีการศึกษา 2547 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีเกณฑ์การให้คะแนนที่เป็นมาตรฐาน เนื่องจากการได้มีการสุ่มตัวอย่างที่สามารถเป็นตัวแทนของประชากรที่ต้องการศึกษาได้ ซึ่งสอดคล้องกับ คลาร์ก (Clark. 1974 : 32) ที่กล่าวว่า กลุ่มตัวอย่างที่จะนำมาสร้างเกณฑ์ปกตินั้น จะต้องได้มาจากการสุ่มและสามารถเป็นตัวแทนของประชากรที่ต้องการจะศึกษาได้ และเกณฑ์ปกติที่สร้างขึ้นจะใช้ได้เฉพาะประชากรที่ต้องการจะศึกษาเท่านั้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งนี้

ควรรำระดับทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินผล การเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาระดับทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา เป็นประจำทุกปีการศึกษา
2. ควรมีการสร้างเกณฑ์ปกติทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ในรายการทักษะอื่นๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- โฆษิต แจ่มสกุล. (2526,มกราคม). งานวิจัยเกี่ยวกับการฝึกซ้อมนักกีฬา.วารสารศึกษาศาสตร์. 7(3) : 67-71;
- ชวาล แพร์นกุล. (2519). เทคนิคการวัดผลทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ชาติชาย อีสรัมย์. (2521). รักบี้ฟุตบอล. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชัยรัตน์ อุณิเศษ. (2541). การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาตาบาสกอล สำหรับนักศึกษาชาย ระดับอุดมศึกษา. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- แดนชัย ไทยประคอง (2542) การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลสำหรับนักเรียนนายร้อย. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- นอง เสียงหล่อ. เอกสารประกอบคำบรรยายวิชาการรักบี้ฟุตบอล. อัดสำเนา.
- ประกิจ รัตนสุวรรณ. (2525). การวัดผลและการประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประภัสสร นาคมณี. (2542). การสร้างแบบทดสอบกระโดดสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดสุพรรณบุรี. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ผาณิต บิลมาศ. (2530). การวัดทักษะกีฬา. กรุงเทพฯ : คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พูนศักดิ์ ประถมบุตร. (2532). การทดสอบและการประเมินผลทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ไพฑูรย์ ประเสริฐทรัพย์. (2533). ความแม่นยำในการเปลี่ยนแปลงประตูรักบี้ฟุตบอลที่ระยะทางต่าง ๆ. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- เยาวดี ราชชัยกุล. (2521). "หลักการวัดผลและประเมินผลพลศึกษา," ครุศาสตร์. 5 : 14
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2512). "ความหมายและวัตถุประสงค์ของวิชาพลศึกษา" วารสารพลศึกษา. ปีที่ 1 ฉบับที่ 11.
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2529). หลักสูตรพลศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพลศึกษา.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2516). การวัดผลการศึกษาและสถิติเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : การพิมพ์ไชยวัฒน์
- วิริยา บุญชัย. (2529). การทดสอบและการวัดผลทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- เสถียร ปุระณวิทย์. (2526). แบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลสำหรับนักศึกษาระดับ

- อุดมศึกษา. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อัสสัมชัญ.
- อานวยโชค รื่นเรือง. (2523). *การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาเทเบิลเทนนิส ระดับมัธยมศึกษา
ตอนต้น*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัสสัมชัญ.
- AAHPERD. (1996). *Basketball Skills Test Manual for Boys and Girls*. Reston, Virginia :
AAHPERD.
- Clark, W.J. (1974, February). "Development and Validation of a Basketball Skill Test" ,
Dissertation Abstracts International. 34 : 4832 - A
- Frence, Esther L. and Burnice I Cooper. (May, 1973). "Achievement Test Volleyball for
High School Girl," *Research Quarterly*. 8 : 150.
- Fringer, Margarel Neal. (1961). *A Battery of Softball Skill Test for Senior High Scholl
Girls*. Master's Thesis. University of Michigan.
- Johnson, Barry I. and Jack K. Nelson. (1992). *Basics Concepts in Test and
Measurement for Evaluation in Physical Education*. Minesota : Byrgress Pub, Co.
- Mao Youxiang. (February, 1992). "The Effects of Three Grading System on Student out
come Measure in Table Tennis," *Dissertation Abstracts*. 52 : 08
- Noll, Victor H. (1965). *Introduction to Education Measurement*. 2nd ed. Boston :
Houghton Mifflin Company.
- Patricia and Sherman. (December, 1972). "A Selected Battery of Tennis Skill Test,"
Dissertation Abstract International. 33 : 1495-A
- Scriven, M. (1967). "Metrodology of Evaluation," *Curriculum Evaluation*. Chicago : Read
Menally.
- Shick, Jacqueline. (1970). *Battery of Defensive Softball Skills for College Woman*.
Research Quaterky.
- Willgoose, Carl E. (1961). *Evaluation in Health Education and Physical Education*.
New York : McGraw – Hill Book Company, Inc.
- Williams, Ray. (1973). *Rugby for Beginers*. London : Sounenir Press.

ภาคผนวก

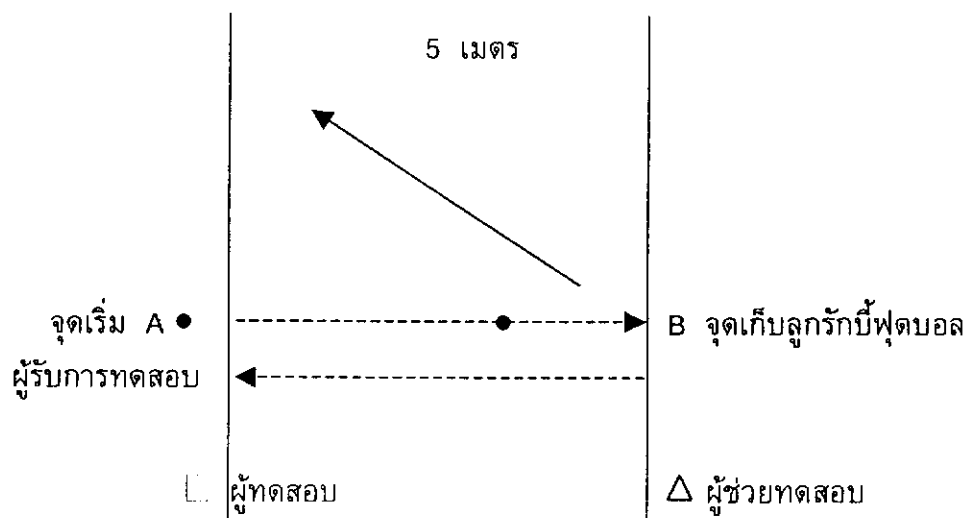
ภาคผนวก ก

แบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอล

แบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา

1. แบบทดสอบการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล

จุดมุ่งหมาย เพื่อวัดความสามารถในการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล

การเตรียมอุปกรณ์

1. เตรียมสนามทดสอบกว้าง 5 เมตร ยาว 5 เมตร จุด A และจุด B ห่างกัน 5 เมตร
2. จุด A เป็นจุดเริ่มต้นทดสอบและจุดวางลูกรักบี้ฟุตบอลหลังจากไปเก็บมาแล้ว
- จุด B เป็นจุดเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลที่ผู้รับการทดสอบต้องไปเก็บ

อุปกรณ์และสถานที่

1. สนามรักบี้ฟุตบอล	5. ปูนขาว
2. ลูกรักบี้ฟุตบอล	6. นาฬิกาจับเวลา
3. นกหวีด	7. ไม้บันทึกคะแนน
4. เทปวัดระยะทาง	

วิธีทดสอบ

1. ผู้รับการทดสอบยืนอยู่หลังเส้นเริ่มที่ จุด A เมื่อได้ยินสัญญาณ “เริ่ม” ให้วิ่งไปเก็บลูกบอลที่จุด B ซึ่งอยู่ห่างจากจุด A 5 เมตร แล้วนำกลับมาวางบริเวณหลังเส้นเริ่มให้ได้มากที่สุด

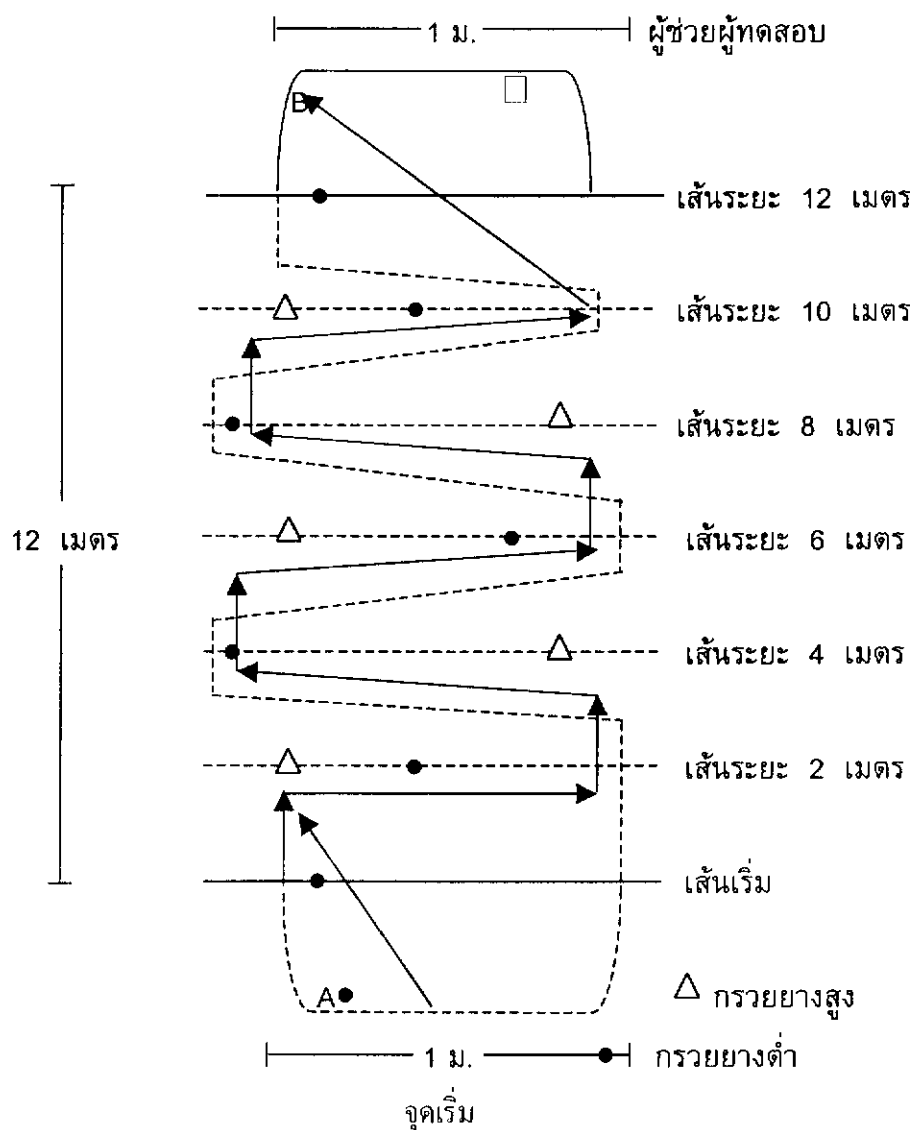
2. เมื่อวางลูกรักบี้ฟุตบอลลูกที่ 1 แล้ว ให้วิ่งกลับไปเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลลูกต่อไปกลับมาวางหลังเส้นเริ่มให้ได้มากที่สุดภายในเวลา 30 วินาที

3. หลังเส้น 5 เมตร ณ จุด B จะมีผู้ช่วยผู้ทดสอบนำลูกรักบี้ฟุตบอลมาวางไว้ให้
การคิดคะแนน

1. ให้ 1 คะแนน เมื่อสามารถเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลมาวางไว้หลังเส้นเริ่มได้ 1 ลูก
2. การวางลูกรักบี้ฟุตบอลจะต้องวางบนเส้น หรือผ่านเส้นจึงจะได้คะแนน ถ้าวางลูกรักบี้ฟุตบอลไม่ถึงเส้นจะไม่ได้คะแนน
3. ถ้าทำลูกรักบี้ฟุตบอลหลุดมือตกกระทบพื้น ให้วิ่งกลับไปเส้นเริ่มแล้วปฏิบัติใหม่

2. แบบทดสอบการถือลูกรักบี้ฟุตบอลวิ่งก้าวหลบเจียง

จุดมุ่งหมาย เพื่อวัดความสามารถในการถือลูกรักบี้ฟุตบอลวิ่งหลบหลีกคู่ต่อสู้

การเตรียมอุปกรณ์

1. กรวยยางสูง 60 ซม. จำนวน 5 กรวย วางกรวยระยะห่างกัน 2 เมตร และกรวยยางต่ำ วางห่างกรวยยางสูง 1 เมตร ขนานกับกรวยยางสูง
2. วางกรวยเป็นรูปสลับฟันปลา ระยะห่างระหว่างกรวยห่างกัน 2 เมตร
3. เส้นเริ่มจุด A ห่างจากจุด B 12 เมตร

อุปกรณ์และสถานที่

1. สนามรักบี้ฟุตบอล
2. ลูกรักบี้ฟุตบอล
3. กรวยยาง
4. นกหวีด
5. เทปวัดระยะทาง
6. ปูนขาว
7. นาฬิกาจับเวลา
8. ไบบันทึคะแนน

วิธีทดสอบ

1. ผู้รับการทดสอบถือลูกรักบี้ฟุตบอล อยู่ที่จุด A เมื่อได้ยินสัญญาณ “เริ่ม” ให้ถือลูกรักบี้ฟุตบอลวิ่งก้าวเฉียงหลบกรวยที่วางสลับกัน ซ้าย – ขวา จำนวน 5 กรวย โดยเริ่มจาก

ก้าวหลบเฉียงทางขวาก่อน

2. ในขณะที่ก้าวหลบเฉียงทางขวาให้ถือลูกรักบี้ฟุตบอลด้วยมือขวา และก้าวเฉียงหลบทางซ้ายให้ถือลูกรักบี้ฟุตบอลด้วยมือซ้าย เพื่อจะได้ใช้มือที่ไม่ได้ถือลูกรักบี้ฟุตบอลผลักคู่ต่อสู้

3. เพื่อวิ่งผ่านกรวยที่ 5 แล้ว ให้วิ่งไปอ้อมจุด B แล้ววิ่งก้าวหลบเฉียงกลับไปจุดเริ่มต้นและปฏิบัติไปจนกว่าจะหมดเวลา

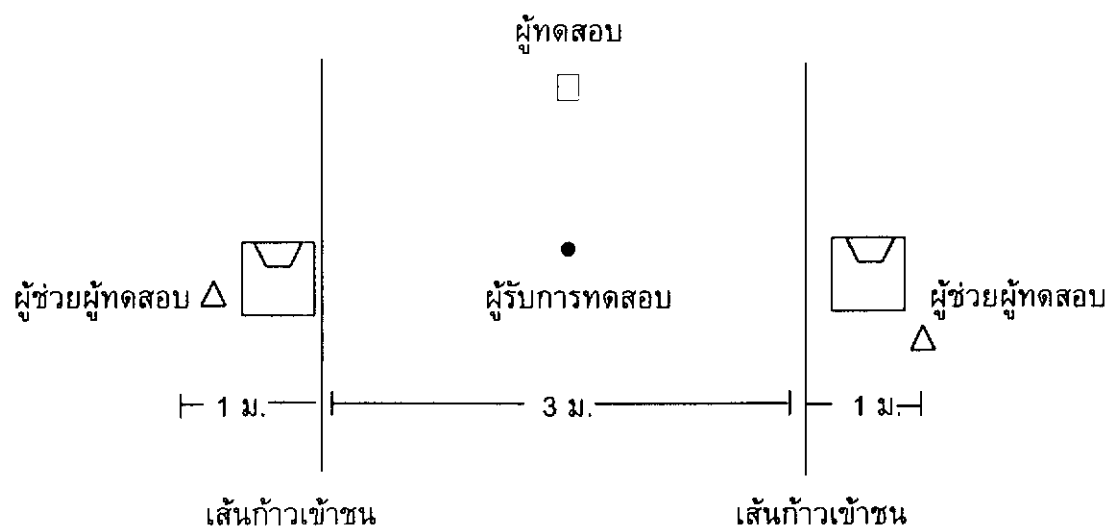
4. ทำให้ได้มากที่สุด ภายในเวลา 30 วินาที

วิธีคิดคะแนน

1. ให้ผู้รับการทดสอบวิ่งก้าวหลบหลักกรวยที่วางสลับกัน
2. วิ่งผ่าน 1 กรวยยางสูง ได้ 1 คะแนน
3. ให้ทดสอบ 2 ครั้ง คิดคะแนนครั้งที่ทำได้มากที่สุด

3. แบบทดสอบการชน

จุดมุ่งหมาย เพื่อวัดความสามารถในการชน

การเตรียมอุปกรณ์

1. เตรียมสนามพื้นที่ยาว 5 เมตร โดยมีผู้ช่วยผู้ทดสอบถือเบาะชน 2 ใบ ห่างกัน 5 เมตร
2. ห่างจากเบาะชนทั้ง 2 ใบ เข้ามา 1 เมตร มีเส้นก๊าวเข้าชน ตั้งฉากกับเส้นแนววิ่ง
3. เบาะชน ทำด้วยฟองน้ำ ขนาดสูง 1 เมตร

อุปกรณ์และสถานที่

1. สนามรักบี้ฟุตบอล
2. ลูกรักบี้ฟุตบอล
3. เบาะชน 2 ใบ
4. กรวยยาง
5. ปูนขาว
6. นาฬิกาจับเวลา
7. ไบบันทึกคะแนน

วิธีทดสอบ

1. ให้ผู้รับการทดสอบยืนหลังเส้นเริ่มพร้อมถือลูกรับบีฟุตบอล เมื่อได้ยินเสียงสัญญาณ “เริ่ม” ให้ผู้รับการทดสอบวิ่งก้าวชนเบาะชน โดยกำหนดเส้นเขตชน
2. ให้ผู้รับการทดสอบ ก้าวเท้าขวา ถือลูกรับบีฟุตบอลด้วยมือขวา ทำการชนเบาะด้วยไหล่ขวาแล้วบิดตัวออกไปทางด้านซ้าย โดยการสลับซ้าย – ขวา ในการชนเบาะใบที่ 1 และใบที่ 2 สลับกันไปจนหมดเวลา
3. ผู้รับการทดสอบก้าวชนด้วยความแม่นยำ

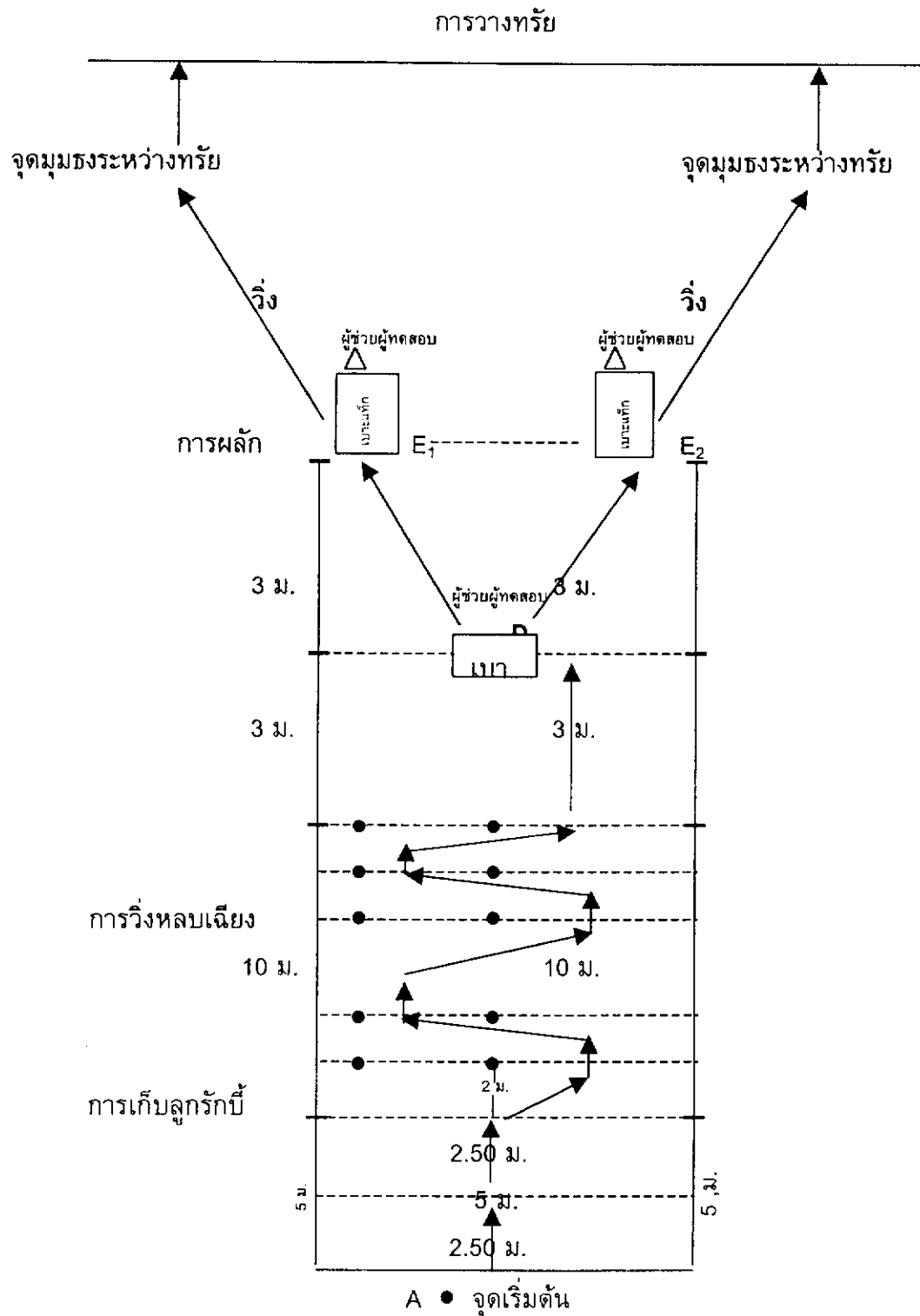
วิธีให้คะแนน

1. ผู้รับการทดสอบก้าวเท้า ไหล่ชน พร้อมถือลูกรับบีฟุตบอล ถูกเป้าบริเวณสีที่กำหนดไว้ได้ 1 คะแนน ถ้าไม่ถูกบริเวณสีที่กำหนดไว้ไม่ได้คะแนน
2. ให้ทำได้คะแนนมากที่สุด ภายในเวลา 30 วินาที
3. ให้ทำการทดสอบ 2 ครั้ง คัดคะแนนครั้งที่ทำได้มากที่สุด

4. แบบทดสอบการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล การวิ่งก้าวหลบเฉียด การวิ่งชนเบา

การปลัก และการวางทราย โดยทำแบบต่อเนื่อง

จุดมุ่งหมาย เพื่อวัดความสามารถทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอล

การเตรียมอุปกรณ์

1. เตรียมสนามทดสอบกว้าง 69 เมตร ยาว 50 เมตร จากจุด A ไปจุด B ห่างกัน 2.50 เมตร
2. จุด A เป็นจุดเริ่มทดสอบ จุด B เป็นจุดเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลที่ผู้รับการทดสอบต้องไปเก็บระยะห่างไปยังจุด C 2.50 เมตร
3. กรวยยางสูง 60 ซม. จำนวน 5 กรวย วางกรวยระยะห่างกัน 2 เมตร และกรวยยางต่ำ วางห่างกรวยยาวสูง 1 เมตร ขนานกับกรวยยางสูง
4. วางกรวยเป็นรูปสลับฟันปลา ระยะห่างระหว่างกรวยห่างกัน 2 เมตร
5. เส้นเริ่มจุด C ห่างจากจุด D 13 เมตร
6. เบาะชนทำด้วยฟองน้ำ ขนาดกว้าง ยาว สูง
7. จุด E มีระยะห่างจากจุด D 3 เมตร โดยมีผู้ช่วยผู้ทดสอบถือกระสอบแตกเกลที่จุด E_1 และ E_2 ซึ่งมีระยะห่างกัน 5 เมตร

อุปกรณ์และสถานที่

1. สนามรักบี้ฟุตบอล	6. นกหวีด
2. ลูกรักบี้ฟุตบอล	7. ปูขาว
3. เบาะชน 1 ใบ	8. เทปวัดระยะทาง
4. กระสอบแตกเกล 2 ใบ	9. นาฬิกาจับเวลา
5. กรวยยาง	10. ไบบันทึกระยะ

วิธีทดสอบ

1. ผู้รับการทดสอบยืนอยู่หลังเส้นเริ่มที่จุด A เมื่อได้ยินสัญญาณ "เริ่ม" ให้วิ่งไปเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลที่จุด B ซึ่งอยู่ห่างจากจุด A 2.50 เมตร แล้วถือลูกรักบี้ฟุตบอลวิ่งไปยัง จุด C ซึ่งมีระยะทาง 2.50 เมตร
2. เมื่อถึงจุด C ให้วิ่งก้าวเฉียงหลบกรวยที่วางสลับกัน ซ้าย – ขวา จำนวน 5 กรวย โดยเริ่มจากก้าวหลบเฉียงทางขวาก่อน
3. ในขณะที่ก้าวหลบเฉียงทางขวาให้ถือลูกรักบี้ฟุตบอลด้วยมือขวา และก้าวเฉียง หลบทางซ้ายให้ถือลูกรักบี้ฟุตบอลด้วยมือซ้าย เพื่อจะได้ใช้มือที่ไม่ได้ถือลูกรักบี้ฟุตบอลผลักคู่ต่อสู้
4. เมื่อวิ่งผ่านกรวยที่ 5 แล้วให้วิ่งไปยังจุด D ซึ่งมีระยะห่าง 3 เมตร เพื่อทำการชนเบาะ โดยการก้าวเท้าขวา ถือลูกรักบี้ฟุตบอลด้วยมือขวา ชนเบาะด้วยไหล่ขวา แล้วปิดตัวออกไปทางด้านซ้าย ถ้าก้าวเท้าซ้ายให้ถือลูกรักบี้ฟุตบอลด้วยมือซ้าย ชนเบาะด้วยไหล่ซ้าย แล้วปิดตัวออกไปยังทางด้านขวา

5. วิ่งไปยังจุด E ซึ่งมีระยะห่าง 3 เมตร เมื่อถึงจุด E ให้ผู้รับการทดสอบทำการผลัก (Hand Off) กับกระสอบแตกเกล็ด โดยผลักทางด้านซ้ายให้ถือลูกรักบี้ฟุตบอลด้วยมือขวา พร้อมกับก้าวเท้าขวาแล้วทำการผลัก ถ้าผลักทางด้านขวา ให้ถือลูกรักบี้ฟุตบอลด้วยมือซ้าย พร้อมกับก้าวเท้าซ้ายแล้วทำการผลัก
6. ให้ผู้รับการทดสอบวิ่งเฉียงออกไปยังจุดมุมตรงระหว่างทรย์ แล้ววิ่งตรงไปกดลูกรักบี้ฟุตบอลในทรย์
7. ทำให้เร็วที่สุด ภายในเวลา 90 วินาที

ภาคผนวก ข

ตารางคะแนนดิบและคะแนนที่ (T-Score) ของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา
ประจำปีการศึกษา 2547

สัญลักษณ์ในตารางภาคผนวก ข

Raw	แทน	คะแนนดิบ
T – Score	แทน	คะแนนที่
A	แทน	คะแนนจากการทดสอบเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล
B	แทน	คะแนนจากการทดสอบถือลูกรักบี้ฟุตบอลวิ่งก้วหลบเฉียง
C	แทน	คะแนนจากการทดสอบการชนเบาะ
D	แทน	คะแนนจากการทดสอบการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล การวิ่งก้วหลบเฉียง การชนเบาะ การผลัก การวางทริยต่อเนื่อง
E	แทน	คะแนนรวมทุกรายการ

ตาราง 11 คะแนนการทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาแต่ละราย
การและคะแนนรวมในการทดสอบครั้งที่ 1 และการทดสอบครั้งที่ 2

คน	การทดสอบครั้งที่ 1					การทดสอบครั้งที่ 2				
	A	B	C	D	E	A	B	C	D	E
1	9	23	20	28	80	9	25	20	27	81
2	7	26	17	28	78	8	27	19	27	81
3	8	31	19	24	82	9	30	19	25	83
4	10	28	17	24	79	11	37	16	25	79
5	9	30	18	24	81	10	32	19	23	84
6	7	31	16	27	81	8	30	15	29	82
7	10	29	19	27	85	11	28	18	28	85
8	8	29	15	27	79	9	31	16	26	82
9	9	33	18	30	90	9	31	19	29	88
10	8	31	19	28	86	9	30	20	27	86
11	10	27	19	25	81	11	28	20	24	83
12	9	28	20	29	86	8	27	29	30	84
13	11	30	18	22	81	10	29	19	24	82
14	10	31	17	24	82	11	28	16	25	80
15	13	25	17	28	83	12	26	18	27	83
16	9	30	19	25	83	9	28	17	26	80
17	8	30	18	30	86	9	29	18	28	84
18	7	29	17	29	82	9	31	18	27	85
19	9	28	19	23	79	8	29	18	23	78
20	9	27	20	24	80	9	25	19	25	78
21	10	28	18	29	85	8	29	17	29	83
22	11	29	16	30	86	10	30	16	28	84
23	9	30	18	24	81	8	29	17	26	80
24		29	18	28	83	7	30	19	29	85
25	9	32	19	26	86	9	31	20	24	84
26	7	28	19	30	84	8	27	19	28	82
27	9	30	15	26	80	8	31	16	27	82

ตาราง 11 (ต่อ)

คน	การทดสอบครั้งที่ 1					การทดสอบครั้งที่ 2				
	A	B	C	D	E	A	B	C	D	E
28	9	31	20	23	83	9	30	19	24	82
29	11	29	18	20	78	9	30	19	22	80
30	12	32	17	25	86	11	31	18	23	83
31	11	30	20	29	90	12	29	19	30	90
32	11	27	18	30	86	12	29	17	28	86
33	10	31	16	28	85	11	28	17	28	84
34	8	32	19	26	85	8	31	18	27	84
35	10	29	19	30	88	10	30	18	30	88
36	11	28	19	29	87	11	27	19	30	87
37	7	27	19	27	80	8	26	20	27	81
38	9	30	20	25	84	9	29	19	27	84
39	9	28	18	26	81	10	29	17	27	83
40	7	31	16	30	84	9	30	16	29	84

ตาราง 12 คะแนนการทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาแต่ละราย
การและคะแนนรวมในการทดสอบของผู้ช่วยคนที่ 1 และผู้ช่วยคนที่ 2

คน	การทดสอบของผู้ช่วยวิจัยคนที่ 1					การทดสอบของผู้ช่วยวิจัยคนที่ 2				
	A	B	C	D	E	A	B	C	D	E
1	10	24	18	28	80	9	25	20	26	80
2	8	27	17	30	82	9	26	19	28	82
3	7	32	20	25	84	9	30	19	25	83
4	11	26	17	25	79	9	27	16	27	79
5	9	32	16	24	81	8	30	18	26	82
6	10	29	16	27	82	8	30	16	28	82
7	12	33	18	25	88	10	31	17	27	85
8	7	31	16	26	80	9	29	16	25	79
9	10	32	15	30	87	9	31	16	29	85
10	7	29	19	28	83	9	30	17	28	84
11	13	24	20	25	82	10	27	21	24	82
12	8	28	19	26	81	6	27	19	30	82
13	12	30	18	24	84	11	29	19	26	85
14	10	29	15	28	82	12	27	16	26	81
15	11	26	19	29	82	9	25	18	30	82
16	9	29	16	30	84	9	28	16	27	80
17	11	31	17	25	84	8	29	18	27	82
18	10	32	15	29	86	9	33	17	29	88
19	11	25	17	26	79	8	28	15	27	78
20	7	26	19	26	78	9	25	18	25	77
21	11	29	18	30	88	7	29	17	30	83
22	10	27	17	28	82	9	30	16	29	84
23	9	28	16	26	79	8	29	16	27	80
24	9	31	17	28	85	7	30	19	29	85
25	7	32	18	25	82	9	29	16	29	83
26	8	27	19	27	81	8	27	20	26	81
27	9	30	15	28	82	8	31	15	28	82

ตาราง 12 (ต่อ)

คน	การทดสอบครั้งที่ 1					การทดสอบครั้งที่ 2				
	A	B	C	D	E	A	B	C	D	E
28	7	30	19	25	81	9	30	20	24	83
29	10	28	18	28	84	9	30	18	30	87
30	13	30	18	27	88	11	28	18	26	83
31	10	28	20	30	88	12	29	19	29	89
32	13	29	15	29	86	12	29	16	28	85
33	10	30	16	28	84	11	28	17	25	81
34	7	31	19	26	83	8	31	18	27	84
35	11	29	17	28	85	10	30	19	26	85
36	13	26	19	30	88	11	27	19	30	87
37	8	25	19	28	80	8	26	20	27	81
38	7	30	20	25	82	9	29	19	27	84
39	11	25	19	26	81	10	26	17	26	79
40	8	32	15	27	82	9	30	15	29	83

ตาราง 13 คะแนนเฉลี่ยการทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา
แต่ละรายการและคะแนนรวมในการทดสอบของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน

คน	ค่าเฉลี่ยคะแนนการทดสอบของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน										
	A	B	C	D	E	คน	A	B	C	D	E
1	9	24	20	27	80	21	9	29	17	29	84
2	8	27	18	29	82	22	10	30	16	29	85
3	9	34	19	25	83	23	8	29	17	25	79
4	11	27	16	25	79	24	7	30	19	29	85
5	11	31	19	24	84	25	9	31	20	27	87
6	8	30	15	28	81	26	8	27	19	29	83
7	11	28	18	26	83	27	8	31	16	27	82
8	9	30	16	27	82	28	9	30	19	24	82
9	9	32	19	29	89	29	10	30	19	21	80
10	9	30	20	29	88	30	11	31	18	24	84
11	11	28	20	24	83	31	12	29	19	28	88
12	8	27	19	30	84	32	12	28	17	29	86
13	10	29	19	23	81	33	11	30	17	27	85
14	11	29	16	25	81	34	8	31	18	27	84
15	12	26	18	27	83	35	10	30	17	29	86
16	9	29	17	26	81	36	11	27	19	30	87
17	9	29	18	29	85	37	8	26	20	27	81
18	9	30	18	30	87	38	9	29	19	26	83
19	8	29	18	23	78	39	10	29	17	27	83
20	9	26	18	25	78	40	9	30	16	28	83

ตาราง 14 คะแนนการทดสอบและคะแนนที่ (T-Score) จากการทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอล
ตามแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทุกรายการสำหรับนักศึกษา
วิทยาลัยพลศึกษา

คน	Raw					T – Score				
	A	B	C	D	E	A	B	C	D	E
1	8	26	16	30	80	44	35	47	62	44
2	9	25	18	28	80	52	30	62	49	44
3	8	28	19	29	84	44	47	69	56	57
4	7	27	15	30	79	36	41	40	62	41
5	9	26	17	26	78	52	35	54	36	37
6	10	29	16	27	82	60	52	47	43	50
7	11	31	15	30	87	67	63	40	62	67
8	8	30	14	28	80	44	58	33	49	44
9	8	32	18	29	87	44	69	62	56	67
10	9	26	16	27	78	52	35	47	43	37
11	9	28	15	30	82	52	47	40	62	50
12	7	29	14	26	76	36	52	33	36	31
13	8	29	14	28	79	44	52	33	49	41
14	10	28	15	29	82	60	47	40	56	50
15	11	26	18	30	85	67	35	62	62	60
16	9	27	18	30	84	52	41	62	62	57
17	8	31	17	28	84	44	63	54	49	57
18	9	32	16	29	86	52	69	47	56	64
19	8	25	16	27	76	44	30	47	43	31
20	7	28	17	26	78	36	47	54	36	37
21	11	29	18	30	88	67	52	62	62	70
22	10	26	15	28	79	60	35	40	49	41
23	9	28	14	26	77	52	47	33	36	34
24	8	31	16	30	85	44	63	47	62	60
25	7	30	18	25	80	36	58	62	30	44
26	8	27	17	29	81	44	41	54	56	47

ตาราง 14 (ต่อ)

คน	Raw					T – Score				
	A	B	C	D	E	A	B	C	D	E
27	9	28	15	28	80	52	47	40	49	44
28	7	29	14	30	80	36	52	33	62	44
29	10	28	18	26	82	60	47	62	36	50
30	11	28	19	28	86	67	47	69	49	64
31	8	29	16	28	81	44	52	47	49	47
32	9	27	15	29	80	52	41	40	56	44
33	8	32	14	30	84	44	69	33	62	57
34	7	31	17	28	83	36	63	54	49	54
35	11	29	17	28	85	67	52	54	49	60
36	9	28	18	27	82	52	47	62	43	50
37	8	26	15	25	74	44	35	40	30	24
38	7	30	16	26	79	36	58	47	36	41
39	10	30	15	26	81	60	58	40	36	47
40	8	32	15	24	79	44	69	40	23	41
41	9	28	16	25	78	52	47	47	30	37
42	8	27	18	24	77	44	41	62	23	34
43	9	29	18	26	82	52	52	62	36	50
44	6	27	19	25	77	28	41	69	30	34
45	8	31	16	29	84	44	63	47	56	57
46	7	32	15	28	82	36	69	40	49	50
47	10	28	15	28	81	60	47	40	49	47
48	11	26	16	29	82	67	35	47	56	50
49	11	29	18	27	85	67	52	62	43	60
50	8	28	17	28	81	44	47	54	49	47
51	9	27	19	28	83	52	41	69	49	54
52	9	29	15	28	81	52	52	40	49	47
53	8	30	15	29	82	44	58	40	56	50
54	9	32	16	26	83	52	69	47	36	54

ตาราง 14 (ต่อ)

คน	Raw					T – Score				
	A	B	C	D	E	A	B	C	D	E
55	9	28	18	28	83	52	47	62	49	54
56	9	30	18	28	85	52	58	62	49	60
57	7	30	17	30	84	36	58	54	62	57
58	8	31	18	30	87	44	63	62	62	67
59	8	32	16	30	86	44	69	47	62	64
60	9	28	18	28	83	52	47	62	49	54
61	8	29	17	29	83	44	52	54	56	54
62	9	27	15	28	79	52	41	40	49	41
63	7	28	16	26	77	36	47	47	36	34
64	10	28	16	27	81	60	47	47	43	47
65	11	28	15	30	84	67	47	40	62	57
66	8	29	18	28	83	44	52	62	49	54
67	9	26	15	26	76	52	35	40	36	31
68	7	28	16	28	79	36	47	47	49	41
69	9	28	18	30	85	52	47	62	62	60
70	8	27	15	28	78	44	41	40	49	37
71	9	29	16	29	83	52	52	47	56	54
72	10	32	18	27	87	60	69	62	43	67
73	8	31	19	26	84	44	63	69	36	57
74	9	28	17	28	82	52	47	54	49	50
75	9	29	15	29	82	52	52	40	56	50
76	9	26	16	29	80	52	35	47	56	44
77	9	27	18	29	83	52	41	62	56	54
78	9	25	15	30	79	52	30	40	62	41
79	8	36	16	30	90	44	35	47	62	77
80	9	32	19	28	88	52	69	69	49	70
81	7	30	18	28	83	36	58	62	49	54
82	9	21	15	29	74	52	63	40	56	24
83	9	28	15	30	82	52	47	40	62	50

ตาราง 14 (ต่อ)

คน	Raw					T – Score				
	A	B	C	D	E	A	B	C	D	E
84	8	29	16	28	81	44	52	47	49	47
85	10	27	17	30	84	60	41	54	62	57
86	11	29	15	28	83	67	52	40	49	54
87	11	28	18	29	86	67	47	62	56	64
88	10	27	15	27	79	60	41	40	43	41
89	9	29	15	30	83	52	52	40	62	54
90	8	27	16	28	79	44	41	47	49	41
91	9	28	17	29	83	52	47	54	56	54
92	9	31	18	28	86	52	63	62	49	64
93	7	30	15	30	82	36	58	40	62	50
94	9	28	16	28	81	52	47	47	49	47
95	9	28	18	27	82	52	47	62	43	50
96	9	29	17	26	81	52	52	54	36	47
97	9	27	16	28	80	52	41	47	49	44
98	8	26	15	30	79	44	35	40	62	41
99	9	31	15	28	83	52	63	40	49	54
100	7	28	16	29	80	36	47	47	56	44
101	10	30	18	30	88	60	58	62	62	70
102	11	28	17	28	84	67	47	54	49	57
103	9	29	15	27	86	52	52	40	43	44
104	8	30	16	29	83	44	48	47	56	54
105	8	28	18	30	84	44	47	62	62	57
106	9	29	16	26	80	52	52	47	36	44
107	7	30	17	28	82	36	58	54	49	50
108	9	28	18	30	85	52	47	62	62	60
109	10	27	16	29	82	60	41	47	56	50
110	8	29	18	28	83	44	52	62	49	54
111	9	31	17	28	85	52	63	54	49	60
112	8	28	15	30	81	44	47	40	62	47

ตาราง 14 (ต่อ)

คน	Raw					T – Score				
	A	B	C	D	E	A	B	C	D	E
113	9	29	16	28	82	52	52	47	49	50
114	7	27	18	28	80	36	41	62	49	44
115	9	26	16	30	81	52	35	47	62	47
116	9	26	17	29	81	52	35	54	56	47
117	7	30	19	28	84	36	58	69	49	57
118	8	31	15	26	80	44	63	40	36	44
119	10	29	17	30	86	60	52	54	62	64
120	11	32	16	28	87	67	69	47	49	67
121	9	26	15	29	79	52	35	40	56	41
122	8	28	14	27	77	44	47	33	43	34
123	9	29	18	30	86	52	52	62	62	64
124	8	29	16	30	83	44	52	47	62	54
125	7	28	15	26	76	36	47	40	36	31
126	11	26	14	27	78	67	35	33	43	37
127	10	27	14	30	81	60	41	33	62	47
128	9	31	15	28	83	52	63	40	49	54
129	8	32	18	29	87	44	69	62	56	67
130	7	25	18	27	77	36	30	62	43	34
131	8	28	17	30	83	44	47	54	62	54
132	9	29	16	26	80	52	52	47	36	44
133	7	26	16	28	77	36	35	47	49	34
134	10	28	17	29	84	60	47	54	56	57
135	11	31	18	30	90	67	63	62	62	77
136	8	30	15	30	83	44	58	40	62	54
137	9	27	14	28	78	52	41	33	49	37
138	8	28	16	29	81	44	47	47	56	47
139	7	29	18	27	81	36	52	62	43	47
140	11	28	17	26	82	67	47	54	36	50
141	9	28	15	30	82	52	47	40	62	50

ตาราง 14 (ต่อ)

คน	Raw					T - Score				
	A	B	C	D	E	A	B	C	D	E
142	8	29	14	28	76	44	52	33	49	41
143	7	27	18	26	78	36	41	62	36	37
144	10	32	19	30	91	60	69	69	62	80
145	8	31	16	25	80	44	63	47	30	44
146	9	29	15	29	82	52	52	40	56	50
147	8	28	14	28	78	44	47	33	49	37
148	9	26	17	30	82	52	35	54	62	50
149	6	30	17	26	79	28	58	54	36	41
150	8	30	18	28	84	44	58	62	49	57
151	7	32	15	28	82	36	69	40	49	50
152	10	28	16	29	83	60	47	47	56	54
153	11	27	15	30	83	67	41	40	62	54
154	11	29	15	28	83	67	52	40	49	54
155	8	27	16	28	79	44	41	47	49	41
156	9	31	18	27	85	52	63	62	43	60
157	9	32	18	25	84	52	69	62	30	57
158	8	28	19	26	81	44	47	69	36	47
159	9	26	16	26	77	52	35	47	36	34
160	9	29	15	24	77	52	52	40	23	34
161	9	28	15	25	77	52	47	40	30	34
162	7	27	16	24	74	36	41	47	23	24
163	8	29	18	26	81	44	52	62	36	47
164	8	30	17	25	80	44	58	54	30	47
165	9	32	19	29	89	52	69	69	56	73
166	8	28	15	28	79	44	47	40	49	41
167	9	30	15	28	82	52	58	40	49	50
168	7	30	16	29	82	36	58	47	56	50
169	10	31	18	27	86	60	63	62	43	64
170	11	32	18	28	89	67	69	62	49	73

ตาราง 14 (ต่อ)

คน	Raw					T – Score				
	A	B	C	D	E	A	B	C	D	E
171	8	28	17	28	81	44	47	54	49	47
172	9	29	18	28	84	52	52	62	49	57
173	7	27	16	29	79	36	41	47	56	41
174	9	28	18	26	81	52	47	52	36	47
175	8	28	17	28	81	44	47	54	49	47
176	9	28	15	28	80	52	47	40	49	44
177	10	29	16	30	85	60	52	47	62	60
178	8	26	16	30	80	44	35	47	62	44
179	9	28	15	30	82	52	47	40	62	50
180	9	28	18	28	83	52	47	62	49	54
181	9	27	15	29	80	52	41	40	56	44
182	9	29	16	28	82	52	52	47	49	50
183	9	32	18	26	85	52	69	62	36	60
184	8	31	15	27	81	44	63	40	43	47
185	9	28	16	30	83	52	47	47	62	54
186	7	29	18	28	82	36	52	62	49	50
187	9	26	19	26	80	52	35	69	36	44
188	9	27	17	28	81	52	41	54	49	47
189	8	25	15	30	78	44	30	40	62	37
190	10	26	16	28	80	60	35	47	49	44
191	11	32	18	29	90	67	69	62	56	77
192	11	30	15	27	83	67	58	40	43	54
193	10	31	16	26	83	60	63	47	36	54
194	9	28	19	28	84	52	47	69	49	57
195	8	29	18	29	84	44	52	62	56	57
196	9	27	15	29	80	52	41	40	56	44
197	9	29	15	29	82	52	52	40	56	50
198	7	28	16	30	81	36	47	47	62	47

ตาราง 14 (ต่อ)

คน	Raw					T - Score				
	A	B	C	D	E	A	B	C	D	E
199	9	27	17	30	83	52	41	54	62	54
200	9	29	15	28	81	52	52	40	49	47
201	9	27	18	28	82	52	41	62	49	50
202	9	28	15	29	81	52	47	40	56	47
203	8	31	15	30	84	44	63	40	62	57
204	9	30	16	28	83	52	58	47	49	54
205	7	28	17	30	82	36	47	54	62	50
206	10	28	18	28	84	60	47	62	49	57
207	11	29	15	29	84	67	52	40	56	57
208	9	27	16	27	79	52	41	47	43	41
209	8	26	18	30	82	44	35	62	62	50
210	8	31	17	28	84	44	63	54	49	57
211	8	28	16	29	81	44	47	47	56	47
212	9	30	15	28	82	52	58	40	49	50
213	7	28	15	30	80	36	47	40	62	44
214	10	29	16	28	83	60	52	47	49	54

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. นาวาอากาศโทแดนชัย ไทยประคอง
ตำแหน่ง ผู้ฝึกสอน ทีมโรงเรียนนายเรืออากาศ
สถานที่ทำงาน โรงเรียนนายเรืออากาศ
2. อาจารย์ประกิต หงษ์แสนยาธรรม
ตำแหน่งผู้ฝึกสอน ทีมวิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ
สถานที่ทำงาน วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ
3. อาจารย์สุชิน ม่วงมี
ตำแหน่ง ผู้ฝึกสอน ทีมวิทยาลัยพลศึกษาอ่างทอง
สถานที่ทำงาน วิทยาลัยพลศึกษาอ่างทอง
4. อาจารย์นพดล บุญเปลี่ยน
ตำแหน่ง ผู้ฝึกสอน ทีมวิทยาลัยพลศึกษาสมุทรสาคร
สถานที่ทำงาน วิทยาลัยพลศึกษาสมุทรสาคร

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นายกฤษณ์ ปลาทอง
เกิดวันที่	26 เดือน กันยายน พุทธศักราช 2522
สถานที่เกิด	บ้านเลขที่ 2001/1-9 ตำบล วังน้ำเย็น อำเภอวังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว รหัสไปรษณีย์ 27210
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 2001/1-9 ตำบล วังน้ำเย็น อำเภอวังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว รหัสไปรษณีย์ 27210
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2536	มัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียน ภปร ราชวิทยาลัย ตำบล ท่าตลาด อำเภอ สามพราน จังหวัด นครปฐม
พ.ศ. 2539	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียน ภปร ราชวิทยาลัย ตำบล ท่าตลาด อำเภอ สามพราน จังหวัด นครปฐม
พ.ศ. 2543	ปริญญาตรี จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร วิทยาศาสตร์บัณฑิต (พลศึกษา) กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2548	การศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร